

SVN Asia (Thailand)

ธุรกิจกับสังคม
Business & Society

“เมื่อธุรกิจ ร่วมแสดงความรับผิดชอบ ทางการเมือง”

สัมภาษณ์พิเศษ
สุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง
“ธุรกิจไม่สามารถเติบโตได้
ในสังคมที่ล้มเหลว”

รายงานพิเศษ
“ประชานิยม ...
หายจน ฤา หายนะ”

“CSR ไทยจะไปทางไหนดี”

Social Venture Network Asia (Thailand)

เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

SVN Asia (Thailand)

เครือข่ายนักธุรกิจ นักวิชาการ และบุคคล ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2540 มีการขับเคลื่อนอย่างจริงจังตลอด 12 ปีที่ผ่านมา SVN ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยจิตวิญญาณแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) โดยประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรภาคเอกชน ภาครัฐ และองค์กรสาธารณประโยชน์ บนความสมดุลของหลักพื้นฐาน 3P คือ People, Planet, Profit กิจกรรมหลักของ SVN ประกอบด้วย SVN Talk, SVN College, SVN Visit, SVN Award, Annual Conference และการผลิตวารสาร CSR Journal

SVN มุ่งมั่นนำสมาชิกก้าวไป เพื่อสานพลังเครือข่ายนักธุรกิจเพื่อสังคม และสิ่งแวดล้อมทั้งภายในประเทศและนานาชาติ สู่เป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ ควบคู่ไปกับการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมดุล ยั่งยืน เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังมีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี

Honorary Advisor

ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน
H.E. Anand Panyarachun
Former Prime Minister

Our Contributor

Bangkok Aviation Fuel Services
Public Company Limited

คณะกรรมการเครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) 2553

ที่ปรึกษา

คุณอานันท์ ปันยารชุน / ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี /
อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ / คุณโสภณ สุภาพงษ์ / คุณปรีดา เตียสุวรรณ

ประธานกรรมการ กรรมการ

คุณวีระเดช สมบูรณ์เวชการ
คุณสุทธิชัย เขี่ยมเจริญยิ่ง / คุณสมลักษณ์ หุตานุวัตร / คุณประวิทย์ เขี่ยมแสนสุข /
คุณดารณี เรียนศรีวิไล / ม.ล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี / คุณวิเชียร เจษฎากานต์ / คุณจงเกียรติ
อนันต์อัมพร / คุณอภิชาติ การุณกรสกุล / คุณวัลลภ พิชญ์พงศา / คุณศศมน ศุพุทธรมงคล /
คุณสุริยน เกกะสุด / คุณปัญญา จันทันต์รัศมี / คุณสันติ คุณพิสิฐวงศ์ / คุณรวีวรรณ
ไธรินอุทธิ / คุณกานดา วัฒนา ยิ่งสมสุข / คุณขุนกลาง ชุขันธ์ / ดร.จนา โกศัลยานนท์ /
คุณปิยะกุล สุวรรณสัมฤทธิ์ / ดร.จรรยา พุคยาภรณ์ / คุณรุ่งวิทย์ เต็มพิทยาเวช /
คุณเกรียงศักดิ์ เทพผดุงพร / คุณกานต์ ฤทธิ์ขจร

นับเป็นปรากฏการณ์ที่จะต้องจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ชาติไทย ที่มีมวลมหาประชาชนนับล้านๆ คน ออกมาต่อต้านการบริหารประเทศของรัฐบาลที่ล้มเหลว ใช้อำนาจเสียงส่วนใหญ่ในรัฐสภาผ่าน พ.ร.บ. นิรโทษกรรม โดยไม่ฟังเสียงคัดค้านของภาคประชาชนที่เป็นเจ้าของประเทศ

รวมถึงภาคธุรกิจ 7 สถาบัน ประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สภาธุรกิจ ตลาดทุนไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสมาคมบริษัท จดทะเบียนไทย ซึ่งถือเป็นตัวแทนทางภาคธุรกิจที่กำหนดเศรษฐกิจของประเทศไทย จะเป็นก้าวอย่างแรกที่จะปฏิรูปและเปลี่ยนแปลงประเทศ ให้มีการพัฒนาการทั้งระบบไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคสังคม และวัฒนธรรม

บทความเด่นในฉบับนี้ **“ความตื่นตัวทางประชาธิปไตยของภาคธุรกิจ”** เป็นบทสัมภาษณ์นักธุรกิจกับมุมมองความรู้สึกและปรารถนาที่จะให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรือง ซึ่งสิ่งแรกที่จะต้องกระทำ คือ การปฏิรูประบบรัฐสภา แก่กฎหมายการเลือกตั้งและเพิ่มบทลงโทษ นักการเมืองที่ซื้อสิทธิ์ขายเสียงและคอร์รัปชัน

วีระเดช สมบูรณ์เวชการ
ประธานเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เอเชีย (ประเทศไทย)

บรรณาธิการบริหาร: วีระเดช สมบูรณ์เวชการ
บรรณาธิการ: บังอร ไทรเกตุ
บรรณาธิการบทความ: พิมพ์ ศิริวรรณ
บรรณาธิการศิลปกรรม: อุทัย ชมพูนพัชร
กองบรรณาธิการ: สมศักดิ์ สีสรณ์, กัณปภัศ รุ่งพัฒน์พานิชย์, กันตินันท์ เพียสุพรรณ, ณัฐวิเศษ พึ่งละอ, เสาวรส มิตราปิยานุรักษ์
ศิลปกรรม: สมลักษณ์ รามโคกกรวด, ชินากร ภูนา
พิมพ์ที่: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
ติดต่อกองบรรณาธิการ: บริษัท สร้างสื่อ จำกัด 17/118 ซ.ประดิพัทธ์ 1 ถ.ประดิพัทธ์
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2271 4339, 0 2279 9636 โทรสาร 0 2618 7838
ติดต่อเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม: คุณมณีนดี ศรีประสงค์ 08 4700 5506
ติดต่อโฆษณาหรือสนับสนุน: บริษัท สร้างสื่อ จำกัด

6

ความตื่นตัวทางประชาธิปไตย
ของภาคธุรกิจ

12

“ธุรกิจไม่สามารถเติบโตได้
ในสังคมที่ล้มเหลว”

27

ซีเอสอาร์
เดินทางสู่ความยั่งยืน

32

ประชานิยม ...
หายจน ฤฯ หายนะ

6

CSR Cover

ความตื่นตัวทางประชาธิปไตย
ของภาคธุรกิจ

12

CSR Interview

“ธุรกิจไม่สามารถเติบโตได้ในสังคมที่ล้มเหลว”

18

CSR Today

CSR ไทยจะไปทางไหนดี

22

Opinion

Another Year of Progress

24

เลือกมาเล่า

ต่างมุมมองของเศรษฐกิจ

27

CSR World

ซีเอสอาร์เดินทางสู่ความยั่งยืน

32

รายงานพิเศษ

ประชานิยม ... หายจน ฤฯ หายนะ

38

CSR Movement

42

ประชาธิปไตยแห่งศีลธรรม

42

ประชาธิปไตยแห่งศีลธรรม

เช้า...
พร้อมลุยงาน

เที่ยง...
ตบท้ายหลังมืออร่อย

บ่าย...
แก้ง่วงสักหน่อย

“จะอีกกี่แก้ว ก็เวลา
ก็ได้รับชาติฮิตาเปลี่ยนในรสชาติคุณพอใจ”
ที่ติโอร่ เรามอบความสุขให้คุณด้วยการพิถีพิถันใส่ใจ
ให้กาแฟทุกแก้วได้รับรสชาติกลมกล่อม ที่คุณสัมผัสได้ในทุกเวลา

พบกับติโอร่ได้ที่ สถานบริการน้ำมันเชลล์ : วงศ์สว่าง • สาทรพลาซ่า 44, 81, 112 • ท่าพระ • สวนพุด • ศาลาอาภากรังษตา • วิภาวดี • แจ้งวัฒนะ • บางนา กม.6, กม.18
อาคาร/สำนักงาน : สีลมคอมเพล็กซ์ • อาคารไทยประจักษ์ • อาคารทีเอสโก้ • รีเจนซี่เฮาส์ คอมมูนิตี้มอลล์ : จามจุรีสแควร์ • โกลด์-เพอร์เฟกต์ 81 • โกลด์-นิชดา
• โกลด์-รามอินทรา 109 • เซียร์รังสิต(ซีเอ็มคูป) โรงพยาบาล : รพ.ปิยะเวท • รพ.สมิติเวช ศรีราชา • รพ.เวชธานี • รพ.ธรรมศาสตร์ รังสิต • รพ.เจ้าพระยา และสาขาอื่นๆ
ติดตามรายละเอียดได้ที่เว็บไซต์ของติโอร่ www.caffe-d-oro.com

ความตื่นตัว ทางประชาธิปไตย ของภาคธุรกิจ

นับเป็นคลื่นมวลมหาชนทุกภาคส่วน
ได้ร่วมออกมาเคลื่อนไหวผ่าน
สัญลักษณ์การเป่านกหวีด
เพื่อใช้สิทธิแสดงออก
ทางการเมือง ที่ว่ากันว่า
มากที่สุดในประวัติศาสตร์
ไทย

ปกติที่ผ่านมาเวลาเกิด
เหตุการณ์ที่กระทบต่อผลิตภัณฑ์
มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic
Product: GDP) บรรดานักธุรกิจมักจะออกมา
ให้ข่าวแสดงความคิดเห็นต่อความสูญเสียทางด้าน
เศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น แต่ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา
นักธุรกิจกลุ่มหอการค้า โดยเฉพาะยุค**คุณดุสิต
นันทนาคร** ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
(เสียชีวิตแล้วเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2554 ด้วยวัย 64 ปี)
ออกมาเคลื่อนไหวต่อต้านการคอร์รัปชัน และได้ส่งไม้
ต่อไปยัง**คุณประมนต์ สุธีวงศ์** ประธานองค์กรต่อต้าน
คอร์รัปชัน โดยแสดงจุดยืนแก้สังคมอย่างชัดเจนว่า
ธุรกิจไม่เอาคอร์รัปชัน

คุณดนัย จันท์เจ้าฉาย

“ผมโชคดีที่ได้เกิดมา
ในครอบครัวที่มีสัมมาทิฐิ
รู้ว่าสิ่งใดควรไม่ควร
สอนให้รู้จัก อาย
ในสิ่งที่น่าละอาย และ กลัว
ผลของบาปกรรม”

จากราชดำเนินสู่สีลม อโศก รัชดา

จากกรณี “พิจารณาร่าง พ.ร.บ.นิรโทษกรรม ฉบับสุดซอย” ผ่านที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับดังกล่าวในวาระที่ 3 ด้วยคะแนน 310 ต่อ 0 เสียง กระแสข่าวนี้สร้างความไม่พอใจในหมู่ประชาชนกระทั่งพัฒนาไปถึงกลุ่มคนทำงาน นักธุรกิจ ย่านสีลม อโศก และรัชดา กระทั่งพัฒนาเป็นการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปประเทศไทย ซึ่งการร่วมวงสังคายนาเพื่อเปลี่ยนประเทศไทย นับเป็นปรากฏการณ์ที่มาก่ออย่างไม่เคยมีมาก่อนในแวดวงธุรกิจ

บ้านมียะเราก็ตองกวาด

หนึ่งในผู้ร่วมชบวนวันที่ 9 ธันวาคม 2556 **คุณดนัย จันท์เจ้าฉาย** ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร สำนักพิมพ์ดีเอ็มจี บริษัท ดีซี คอนซัลแทนส์ แอนด์ มาร์เก็ตติ้ง คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด ประธานสำนักงาน ทูตความดีแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการ มูลนิธิธรรมดี และผู้เขียนหนังสือ ‘กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว’ บอกถึงความรู้สึกของการเข้าร่วมในเหตุการณ์ครั้งนี้ว่า เป็นนิมิตหมายใหม่ รู้สึกดีใจที่ประชาชน ข้าราชการ นักธุรกิจ สถาบันการศึกษา รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ออกมาแสดงจุดยืนอย่างชัดเจน เพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน โดยที่แต่ละคนไม่มีความเกรงกลัว เนื่องจากการโกงกินของข้าราชการในบ้านเราอยู่ในขั้นโคม่า งบประมาณของรัฐบาลประมาณ 30-50% ถูกคอร์รัปชันแบบบูรณาการ แทนที่งบประมาณของแผ่นดินจะถูกนำมาพัฒนาประเทศให้เจริญ แต่กลับหายไปอยู่ในกลุ่มคนไม่กี่คน

“พวกเราเปรียบเหมือนคนป่วยเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย ถ้าไม่รักษาก็ไม่หาย ย้อนไปสัก 30-40 ปีก่อน ประเทศไทยมีการพัฒนาที่ดีกว่าเกาหลีใต้ แต่ปัจจุบันไทยต้องมาแข่งขันกับ พม่า ลาว ปัญหาเกิด

จากการคอร์รัปชัน สาเหตุของวิกฤติต่างๆ ล้วนมีที่มาจาก ‘ความไม่พอ’ ทั้งสิ้น มุ่งหวังผลกำไรมากเกินไป จนลืมมองไปว่า การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนนั้น ต้องยึดมั่นในแนวทางของ ‘บรรษัทภิบาล’ เช่นเดียวกับ วิกฤติความขัดแย้งทางการเมือง ที่เกิดขึ้นจากการเสพติดอำนาจมากเกินไป ใช้อำนาจเพื่อตัวเองและพวกพ้อง” **คุณดนัย** กล่าวพร้อมกับบอกต่อว่า ส่วนตัวสนใจเรื่องประชาธิปไตยมาตั้งนานแล้ว นอกจากนี้ ในช่วงสองปีที่ผ่านมา ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย While Ocean Strategy ซึ่งเน้นเรื่องการต่อต้านคอร์รัปชันมากกว่า 600 ครั้ง มีผู้เข้ารับฟังการบรรยายมากกว่า 150,000 คน

“วันนี้คำถามที่ทำให้คนในสังคมตื่นขึ้นมา คือ พวกเรากำลังจะส่งต่อประเทศไทยในรูปแบบไหนไปให้กับลูกหลาน ถ้าบ้านเรามีขยะสกรปรก เราก็ต้องกวาดการลงพื้นที่ไปบรรยาย โดนแรงต้านพอสมควร แต่ผมมีธงชัดเจน ปัจจุบันประชาชนหลายคนรู้สึกรับไม่ได้กับพฤติกรรมกรรมการคอร์รัปชัน ประชาชนกลุ่มนี้เริ่มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเป็นหลักแสนหลักล้านคนทำให้เครือข่ายเริ่มเข้มแข็ง พวกเขาเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องออกมาช่วยกันร่วมสร้างสังคมไทย และตั้งคำถาม เราจะอยากอยู่ในสังคมแบบไหน” เขากล่าวล่ำทาบ

จาก CSR สู่ ISR

อย่างไรก็ตาม การจะทำให้ผู้คนหันมาใส่ใจตื่นตัวรับผิดชอบต่อสังคมนั้น อาจต้องใช้เวลาและจำเป็นต้องให้เกิดการปลูกฝัง คือ ฝึกให้คิดดี พูดดี ทำดี ทุกวัน เช่นเดียวกันในองค์กรธุรกิจก็ต้องมีการประกาศนโยบายที่ชัดเจน พร้อมกับการปลูกฝังการทำงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม จะช่วยให้วัฒนธรรมในองค์กรขยายสู่ในสังคมมีความเข้มแข็งได้ในที่สุด

“รู้สึกดีใจที่ประชาชน ชำราชการ นักธุรกิจ สถาบันการศึกษา รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ออกมาแสดงจุดยืนอย่างชัดเจน เพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน โดยที่แต่ละคนไม่มีความเกรงกลัว เนื่องจากภารกิจของชำราชการในบ้านเราอยู่ในขั้นโคมา”

ขณะเดียวกันเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ใช่แค่ใครคนใดคนหนึ่ง การทำ Corporate Social Responsibility (CSR) เป็นเรื่องดี แต่เขาขอแนะนำสิ่งที่ดีกว่า คือคำว่า **ISR** ย่อมาจาก **Individual Social Responsibility** เป็นหนึ่งใน 7 หลักการของกลยุทธ์ นานน้ำสีขาว ที่มุ่งเน้นไปที่ตัวบุคคล ไม่ใช่แค่องค์กร คือให้คนแต่ละคนในองค์กร ในครอบครัว และในสังคมตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและสังคม ฝังรากลึกกลงไปในจิตวิญญาณ ในดีเอ็นเอ และชีวิตจิตใจ ทำตัวเองให้เป็น Change Agent หน่วยงานผลการเปลี่ยนแปลง โดยใช้ตัวบุคคลเป็นทูตแห่งความดี Brand Ambassador ที่มีพลังในการกระเปิดจากข้างใน โดยไม่รอให้ผู้อื่นเปลี่ยนก่อน หรือองค์กรเปลี่ยนก่อน

ฉะนั้น การสร้างความคิดแม้จะเริ่มจากจุดเล็กๆ ของ DNA ในองค์กรแต่เมื่อหลายๆ DNA มารวมตัวกันมากๆ ก็สามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้

“ผมโชคดีที่ได้เกิดมาในครอบครัวที่มีสัมมาทิฐิ รู้ว่าสิ่งใดควรไม่ควร สอนให้รู้จัก **อาย** ในสิ่งที่น่าละอาย และ **กลัว** ผลของบาปกรรม” เขาทิ้งท้ายถึงคติในการดำรงชีวิตที่ว่า “มีความสุขทุกลมหายใจ”

คุณวรัญญา ศรีเสวก

“ต้นเฑฐของการทะเลาะกัน
ทางการเมือง มาจากปัญหา
ความเคเลื้อล้าในสังคม
ขณะเดียวกันก็เริ่มเห็นสัญญาณ
ความตื่นตัวของประชาชน
รวมทั้งภาคธุรกิจที่รวมกลุ่มกัน
ออกมาตอบสนองทางสังคม
มากขึ้น”

ธุรกิจดี สังคมดี

สำหรับมุมมองของบริษัทที่ปรึกษาเรื่อง CSR อย่าง บริษัท สยามเมเนทิส จำกัด โดย คุณวรัญญา ศรีเสวก Senior Consultant - CSR and Sustainability Practices ได้แสดงความคิดเห็นถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยขณะนี้ว่า ต้นเหตุของการทะเลาะกันทางการเมือง มาจากปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ขณะเดียวกันก็เริ่มเห็นสัญญาณความตื่นตัวของประชาชน รวมทั้งภาคธุรกิจที่รวมกลุ่มกันออกมาตอบสนองทางสังคมมากขึ้น จากแต่ก่อนมีเพียงกลุ่มธุรกิจเล็กๆ อย่าง SVN Asia (Thailand) จนกระทั่งปัจจุบันที่กระแสสังคม รวมถึงภาคธุรกิจหันมาสนใจเรื่องธรรมาภิบาล รวมไปถึงเรื่องการเมือง ปัจจุบันแม้แต่ในมหาวิทยาลัยการสอนเรื่อง CSR กลายเป็นวิชาบังคับ แสดงให้เห็นว่าเป็นบทบาทที่ทุกคนต้องร่วมรับผิดชอบต่อโลกใบนี้

“การทำธุรกิจต้องเปิดใจมองสิ่งรอบๆ ตัว เพราะธุรกิจไม่สามารถยืนอยู่เพียงลำพังได้ แม้ธุรกิจดำเนินไปด้วยดี แต่ถ้าสังคมไม่ดีธุรกิจก็อยู่ไม่ได้ มันต้องไปคู่กัน ทุกวันนี้องค์กรธุรกิจมีความเป็นมนุษย์เปรียบเสมือนพลเมืองคนหนึ่งของโลก มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตัวเองเพื่อช่วยให้สังคมดีขึ้น”

CSR ลดความเสี่ยงธุรกิจ

ปัจจุบันกล่าวได้ว่าความรู้ ความเข้าใจใน CSR มีมากขึ้น แม้หลายครั้งจะพบว่าการทำ CSR ขององค์กรส่วนใหญ่มุ่งไปที่กิจกรรมการบริจาคหรือกิจกรรมการปลูกป่า แม้ทั้งสองกิจกรรมจะเป็นเพียงแค่กระบวนการหนึ่งในการทำ CSR เท่านั้น กระนั้นก็ดีหลายองค์กรพยายามที่จะมีนโยบายการทำ CSR in

process เข้าไปในกระบวนการผลิตของตนเอง นับเป็นแนวโน้มที่ดี

แม้วันนี้คนรู้จัก CSR มากขึ้น แต่ในแง่ขีดความสามารถการจัดการ บริหารให้ CSR มีประสิทธิภาพ ยังกระจุกตัวอยู่ในธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากมีแรงกดดันที่เหมือนบังคับให้ต้องทำเพราะตกเป็นเป้าสายตา ฉะนั้น บริษัทขนาดใหญ่ จะมีความรู้ความเข้าใจ ในการทำเรื่อง CSR โดยเฉพาะบริษัทด้านพลังงาน ในการทำ CSR ไม่มีสูตรตายตัวว่าต้องใช้งบประมาณจำนวนเท่าไร ประเด็นคือ ต้องดูที่สเกลของธุรกิจ รวมทั้งผลกระทบขององค์กรที่สร้างไว้กับสังคม

การทำ CSR ที่ไม่ใช่แค่การสร้างภาพลักษณ์ แท้จริงจะช่วยธุรกิจในระยะยาวรวมถึงช่วยลดต้นทุนให้กับองค์กร ซึ่งมีข้อพิสูจน์ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในบางองค์กรในต่างประเทศ หรือกรณีของ SCG ที่ทำเรื่อง “SCG Eco Value” นวัตกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ถือเป็นองค์กรไทยรายแรกที่กำหนดผลลากสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมประเภทการรับรองตนเอง ภายใต้ฉลาก SCG Eco Value ตั้งแต่ปี 2552

“สิ่งที่องค์กรเหล่านี้ทำ เป็นการมองไปข้างหน้า เป็น 10 ปี การทำ CSR ช่วยให้ธุรกิจมีความยั่งยืน และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยลดความเสี่ยงของธุรกิจด้วย เช่น กรณีของบางจากที่ทำเรื่องพลังงานทดแทน (Sunny Bangchak) โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ บางจากจึงสามารถควบคุมเรื่องวัตถุดิบได้ ต่างจากราคาน้ำมันในท้องตลาดที่มีความผันผวน ทำให้ความมั่นคงในธุรกิจมีมากขึ้น”

อย่างไรก็ดี CSR ในองค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่สิ่งสำคัญที่สุดคือ ผู้บริหารต้องใส่ใจกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

ทำ CSR คือ **หนึ่ง** กฎหมายและมาตรฐานของแต่ละประเทศ **สอง** คู่แข่งในธุรกิจ **สาม** คู่ค้า

ตั้งแต่ต้นปี 2557 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะประกาศให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ต้องเปิดเผยผลการดำเนินงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม Global Reporting Initiative รายงานผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR report) หรือรายงานแห่งความยั่งยืน (Sustainability report) เพื่อเผยแพร่แก่ผู้ลงทุน รวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย

“มองในมุมที่มีประโยชน์คือ เหมือนการตรวจสุขภาพองค์กร เคยมีบริษัทของคนไทยรายหนึ่ง ไม่เคยรู้มาก่อนว่า งบประมาณที่ใช้พัฒนาบุคลากรในองค์กรนั้น ส่วนใหญ่ให้สัดส่วนที่ผู้บริหารเยอะมาก พอมีการเปิดเผยข้อมูล มีการจัดสรรงบใหม่ให้กระจายสู่พนักงานระดับกลาง ล่าง ถือเป็นการปรับปรุงภายในองค์กร ตอนนี้แนวโน้มไม่ใช่แค่ทำ CSR เท่านั้น แต่กำลังก้าวสู่ CSV (Creating Shared Value) คือ การสร้างสรรค์คุณค่าเพิ่มร่วมกันให้กับสังคม นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในทุกๆ ด้าน”

ด้วยเหตุนี้ การทำธุรกิจทุกวันนี้คงไม่สามารถมองที่ maximize profit เท่านั้น ภาคธุรกิจจะต้องมีกำลังสามารถยื่นมือมาช่วยแก้ปัญหาบางอย่างให้กับสังคมที่รัฐอาจแก้ไม่ได้ ดังที่ได้เห็นการรวมตัวของนักธุรกิจบนท้องถนนสายสำคัญที่เป็นหัวใจของระบบเศรษฐกิจไทย เพื่อเรียกร้องการปฏิรูปประเทศไทย...

“ธุรกิจไม่สามารถเติบโตได้
ในสังคมที่ล้มเหลว”

การเคลื่อนไหวของมวลมหาประชาชนหลายครั้งในช่วงปลายปี 2556 ไม่ใช่แค่การรวมตัวของผู้คน ที่ต่อต้านรัฐบาลหลายล้านคน แต่ยังเป็นการออกมาแสดงจุดยืนของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะ **“นักธุรกิจ”** ในฐานะ **“Player”** หนึ่งที่ออกมาแสดงบทบาทเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอย่างเข้มข้น มากที่สุดต่างจากอดีต ซึ่งนักธุรกิจกลุ่มแอกติวิสต์อย่าง **สุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง** ได้สะท้อนแนวคิด ของกลุ่มองค์กรธุรกิจที่มีการพัฒนามากขึ้น ซึ่งทั้งหมดมาจากการเรียนรู้เหตุผลประการสำคัญที่ว่า **“ธุรกิจไม่สามารถเติบโตได้ในสังคมที่ล้มเหลว”** และไม่มีประโยชน์ที่จะกอบโกยความร่ำรวย ในระยะสั้นท่ามกลางระบอบการเมืองที่เต็มไปด้วยปัญหามากมาย

จุดเริ่มต้นของกลุ่มนักธุรกิจ เพื่อประชาธิปไตยและคุณสุทธิชัย เข้าไปร่วมได้อย่างไร

เรื่องนี้ต้องพูดถึง **“เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคม และสิ่งแวดล้อม”** หรือ Social Venter Network (SVN) ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ 13-14 ปีที่แล้ว จากการที่**อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์** ได้รับรางวัล Alternative Nobel Prize ขององค์กร เอกชนที่ยุโรป ซึ่งจัดงานคู่กับการให้รางวัล Nobel Prize และได้พบกับนักธุรกิจกลุ่มหนึ่งคือ SVN ซึ่งต้องการ ขยายแนวคิดในแถบเอเชียจนกระทั่งได้เข้ามาพูดคุย กับนักธุรกิจกลุ่มแรกๆ มี**คุณปริดา เตียสุวรรณ** จากแพนดาจิเวลรี่ มีผู้บริหารจากบริษัท ฟลายนาว บริษัท น้ำมันพืชอุ้งน หลายราย และตกลงก่อตั้ง เครือข่ายนักธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือ SVN ครั้งแรกในเอเชีย

ภารกิจหลักเป็นเรื่องการส่งเสริมสังคมและ สิ่งแวดล้อมในด้านธุรกิจ ไม่ได้เป็นประเด็นการเมือง หรือประชาธิปไตยโดยชัดเจน แต่เป็นการคำนึงถึง **Triple Bottom Line** หรือ **3P** คือ **People** ตั้งแต่คนใน กระบวนการผลิต คนรอบข้าง รวมถึงผู้บริโภค **Planet** หรือสิ่งแวดล้อม และ **Profit** หรือกำไร ซึ่งเป้าหมายไม่ใช่ Maximum Profit แต่ต้องคำนึงถึงมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งแวดล้อม และสังคม ในมิติที่ลึกลงไปทั้ง 6 มิติ

คือ 1. องค์กรต้องมีธรรมาภิบาลที่ดี (Corporate Governance) 2. การดูแลพนักงาน การดูแลแหล่งงาน ในกระบวนการผลิต 3. การคำนึงถึงผู้บริโภคว่าสินค้า และบริการให้ประโยชน์กับผู้บริโภค เหมาะสมกับราคา และมีความปลอดภัย 4. การคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมควบคู่กัน

กิจการส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไรและจะลด อย่างไร 5. Fair Trade การทำธุรกิจด้วยความเป็นธรรม ไม่ใช่ธุรกิจใหญ่รังแกธุรกิจเล็ก และ 6. การให้คืนสู่สังคม ดังนั้น ถ้าพูดถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ในแต่ละประเทศมีสถานะแวดล้อมต่างกัน ประเทศ ที่ไม่ค่อยมีปัญหาในประเด็นการเมืองก็เป็นเรื่องการ ทำธุรกิจล้วนๆ แต่ประเทศไทย การเมืองยังอยู่ใน ลักษณะลุ่มๆ ดอนๆ และปฏิเสธไม่ได้ว่า การเมือง ส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ ถ้าตรงนี้ยังเป็นเนื้อหา ที่เป็นประเด็น เวลาเกิดวิกฤติการณ์แต่ละครั้ง คนที่ ออกมาเป็น Player เป็นผู้ให้ความเห็น กำหนดทิศทาง ของสังคม มักจะขาดตัวเล่นตัวหนึ่งเสมอ คือ องค์กร ธุรกิจ

องค์กรธุรกิจจะไม่กล้าออกมาให้ความเห็นต่อ ทิศทางหรือวิจารณ์ผู้มีอำนาจทางการเมืองหรือรัฐบาล เพราะกลัวจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจ แต่อย่าลืมว่า ธุรกิจ เป็นผู้เล่นหลักของสังคม กิจกรรมต่างๆ ในประเทศเป็น กิจกรรมที่เกิดจากการทำธุรกิจมากมาย ขณะที่ในช่วง เกิดวิกฤติการณ์ 10 ปีที่ผ่านมา เกิดปัญหามากมาย ในประเทศ เช่น การคอร์รัปชันในเชิงนโยบาย การ แทรกแซงองค์กรอิสระ ปัญหาประชานิยมสุดโต่ง ปัญหา การซื้อเสียงล่วงหน้า และปัญหาเสื้อสี

ท่ามกลางวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้น ธุรกิจจะต้อง มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม จะมาบอกว่าไม่ยุ่ง การเมืองไม่ได้ เพราะชีวิตประจำวันของคนอยู่ภายใต้ นโยบายทางการเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตแน่นอน แม้จะไม่ต้องการยุ่งกับการเมืองแต่การเมืองได้เข้ามายุ่ง กับคุณอยู่แล้ว

เราต้องแยกแยะระหว่างการเมืองเรื่องผลประโยชน์ และอำนาจ ซึ่งทำให้ภาพลักษณ์นักการเมืองดูไม่ดี กับการเมืองเรื่องการบริหารให้ประเทศชาติ และสังคมพัฒนาดีขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สร้างความเป็นธรรมให้กับทุกชนชั้นในสังคม

อย่างไรก็ตาม ในส่วน SVN ได้เข้าไปเติมบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นต่างๆ อย่างช่วงสี่ห้าปีที่แล้ว กรณีกลุ่มเสื้อแดงประจันหน้ากับรัฐบาลที่ราชประสงค์ SVN เป็นองค์กรกลุ่มหนึ่งที่เสนอ **คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นว่า กลุ่มเสื้อแดงมีหลายกลุ่ม และมีประเด็นที่เขาพยายามสื่อออกมา คือ ความเหลื่อมล้ำทางสังคม รายได้และโอกาส ซึ่งต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ และนี่จึงเป็นที่มาของการตั้งคณะกรรมการปฏิรูปชุดของ **คุณอนันท์ ปันยารชุน และคุณหมอบุรณศิริ** วัฒนศิริพัฒนาเกิดคอนเทนต์เรื่องการปฏิรูป แต่เป็นเรื่อง

น่าเสียดายที่ไม่มีรัฐบาลชุดไหนที่ใส่ใจและนำไปปฏิบัติเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ละลายความเป็นสีระหว่างคนเมืองกับคนชนบท

มีคนเคยกล่าวไว้ว่า ธุรกิจไม่สามารถเติบโตได้ในสังคมที่ล้มเหลว เพราะฉะนั้นหากต้องการทำธุรกิจให้เจริญเติบโต จำเป็นต้องร่วมกันสร้างสังคม ไม่ใช่ปล่อยให้สังคมล้มเหลว แต่กรณีในส่วนนักการเมืองที่เป็น Power Play นั้นเป็นการเมืองอีกมิติหนึ่ง ซึ่งองค์กรธุรกิจไม่ควรเกี่ยวข้องและ SVN ไม่มีนโยบายเกี่ยวข้องกับ Power Play ด้วยการหนุนพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่ง แต่จะให้ความสำคัญไปที่การเมืองในเรื่องปากท้อง การเมืองเรื่องสังคม

การเรียกร้องประชาธิปไตยครั้งนี้ เครือข่าย SVN เข้าไปเคลื่อนไหวด้วย โดยตรงหรือเปล่า

SVN ได้จัดเสวนาหลายครั้ง ในการตีแผ่เรื่องทุจริต คอร์รัปชัน ไม่ว่าเรื่องความโปร่งใสในโครงการจำนำข้าว ความโปร่งใสในโครงการ 2 ล้าน ล้านบาท ให้สังคมตระหนักในเรื่องความจำเป็นของการตรวจสอบการปฎิหารหรือกับกลุ่มธุรกิจต่างๆ ในการหาทางออกจากวิกฤติของสังคมในเวลานี้

ผ่านเหตุการณ์ทางการเมืองตั้งแต่ 6 ตุลา 19 จนถึงการต่อต้านระบอบ ทักษิณ ปี 2556 อะไรคือหัวใจหลัก ในการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย

บางทีการรับหลักการประชาธิปไตยโดยไม่ได้ดูสภาพความเป็นจริงในสังคมมันก็ลุ่มๆ ดอนๆ การปรับตัวของประเทศไทยอาจจะช้า 80 ปียังไม่เข้มแข็ง สาเหตุหลักหนึ่ง คือ การถูกตัดตอนโดยการรัฐประหารเวลาเกิดวิกฤติการณ์ของสังคมขึ้น เกิดการต่อสู้ทางการเมืองจนกระทั่งเกิดความรุนแรงก็เกิดการรัฐประหารเปลี่ยนอำนาจแต่ไม่เปลี่ยนเนื้อหา สังคมยังไม่ได้เรียนรู้การพัฒนาจนถึงจุดวิกฤติจริงๆ ถ้าการเรียนรู้เป็นวงกลมมันถูกตัดทุกที ไม่ครบ Loop สักที

อย่างมือปืนในเวลานี้ มือปืนคนเมืองจะพูดเรื่องการคอร์รัปชันเป็นหลัก ไม่ทนกับการคอร์รัปชันอย่างมโหฬาร ขณะที่มือปืนชนบทถูกสอดแทรกเนื้อหาเรื่องความเหลื่อมล้ำ เรียกตัวเองว่าไพร่ ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม 2 มาตรฐาน

คอนเทนต์เหล่านั้นไม่มีพรรคการเมืองนำไปลดความเหลื่อมล้ำ แต่กลับเสนอนโยบายประชานิยมซึ่งเมื่อเทียบกับ CSR คือ ทำข้อ 6 ข้อเดียว คือ บริจาค แต่ไม่แก้กระบวนการ เพราะฉะนั้นถึงเวลาต้องปฏิรูปเพื่อให้ประชาธิปไตยเดินหน้าเต็มทีคือ การต่อต้านคอร์รัปชันควรเกิดเป็นรูปธรรม แก้ปัญหาเรื่องการกระจายอำนาจ การทำประชานิยมสุดโต่ง และการปรับโครงสร้างลดความเหลื่อมล้ำ

หลักๆ อีกประเด็นคือ การปฏิรูปที่ดิน ให้นักชนมีที่ดินทำกินของตัวเองมากขึ้น เข้าถึงที่ดินมากขึ้น ไม่ใช่ที่ดินมีราคาแพงและตกเป็นของนายทุนทั้งหมด ต้องมีภาษีที่ดิน ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ไม่ให้เกิดการสะสมมากเกินไป ผืนแผ่นดินของประเทศไทยให้ยืมใช้ ไม่ใช่มีให้ครอบครอง ไม่ใช่ให้ครอบครองใดครอบครองหนึ่งหรือคนกลุ่มหนึ่งครอบครองประเทศ ต้องเก็บภาษีให้เยอะเพื่อนำเงินมาจัดสวัสดิการให้สังคม ทุกคนในประเทศต้องไม่กลัวการตกงาน ตกงานก็มีชีวิตอยู่ได้ การลดการสะสมจะนำไปสู่การลดคอร์รัปชันได้ด้วย และสลายเลื้อย เลื้อยสีแดงจะไม่ต้องมาพูดเรื่องความเหลื่อมล้ำอีก

ตอนนี้มีองค์กรธุรกิจหลายกลุ่มออกมาเคลื่อนไหว แนวคิดของนักธุรกิจเปลี่ยนแล้วใช้หรือไม่

โดยเฉพาะกลุ่มองค์กรหลัก 7 องค์กร ซึ่งเป็นองค์กรหลักๆ ของธุรกิจ ทุกคนเริ่มมองเห็นแนวคิดเรื่องธุรกิจเติบโตไม่ได้ภายใต้สังคมที่ล้มเหลว และคิดว่าถ้าไม่ทำ ถ้าไม่ออกมาแสดงความเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เมื่อสังคมล้มเหลวแล้ว ธุรกิจจะดำเนินต่อไปได้อย่างไร

แต่นักธุรกิจบางส่วนเข้าไปยุ่งกับกลุ่ม Power Play

นักธุรกิจส่วนใหญ่ไม่อยากยุ่งกับ Power Play อาจมีกลุ่มธุรกิจใหญ่ที่เข้าไปยุ่งด้วยเหตุผล 2 ข้อคือ 1. เพื่อไม่ให้ถูกกลั่นแกล้ง 2. ล็อบบี้สิ่งที่จะเป็นประโยชน์ ซึ่งการที่ธุรกิจไปสนับสนุนหรือจ่ายเงินในทางลับแก่พรรคการเมืองไม่ใช่สิ่งที่ดี ธุรกิจควรหนุนความเข้มแข็งประชาธิปไตยผ่านพรรคการเมืองซึ่งมีกฎหมายบริจาค ทำให้ถูกต้อง

การให้เงินเพื่อผลประโยชน์ คือ การคอร์รัปชันองค์กรตรวจสอบจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะนักธุรกิจจะเล่นตามกฎกติกาและวัฒนธรรมสังคม ถ้ากฎกติกาเข้มแข็ง เขาก็อยู่ในร่องในรอย หรือถ้ากฎกติกาเข้มแข็งแต่วัฒนธรรมสังคมอ่อนแอก็ไม่ได้ นักธุรกิจปรับตัวไวอยู่ในสังคมใสสะอาดก็ทำตัวใสสะอาด อยู่ในสังคมขมุกขมอมก็ทำตัวขมุกขมอม ซึ่งเป็นเรื่องน่ายินดีที่เกิดนักธุรกิจกลุ่มหนึ่งอย่างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันเป็นหัวหอกสำคัญในการสร้างจิตสำนึกทั้งผู้รับและผู้ให้ เพราะถ้าเกิดการคอร์รัปชันสูงจะเกิดปัญหา การแข่งขันอย่างโปร่งใส Fair pay Fair Trade จะไม่เกิดขึ้น

หลายครั้งที่มักมีการอ้างว่า การเรียกร้องหรือมือปืนประชาธิปไตยจะกระทบภาวะเศรษฐกิจ

เป็นคำพูดที่เห็นแก่ตัวและทำหน้าที่เป็นผู้ออกบงกชในขณะที่สังคมมีปัญหามากมาย อย่างที่ย้ำว่า ธุรกิจเติบโตไม่ได้ในสังคมที่ล้มเหลว อ.ธวัชชัย ยงกิตติกุล เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย พูดเรื่องนี้เป็นประจำว่า เวลาเกิดวิกฤติไม่ใช่เวลาที่องค์กรธุรกิจจะพูดว่า สังคมวุ่นวายทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ ธุรกิจสะดุด เพราะเป็นคำพูดที่เห็นแก่ตัว แต่ล่าสุดโดนนี้ลดลงไปแล้ว ซึ่งนับเป็นแนวโน้มที่ดีในสังคมของเรา

การส่งเสริมอาชีพผู้พิการ ของ PRANDA

บริษัท แพรนดา จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน) ตระหนักดีว่าความสำเร็จขององค์กรมิได้วัดจากความสามารถในการทำกำไร การเติบโตของผลประกอบการ และตัวเลขทางการเงินเท่านั้น หากยังรวมถึงการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ยึดมั่นทั้งจริยธรรมทางธุรกิจ การกำกับดูแลกิจการที่ดี และความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ตลอดจนการเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อม โดยสะท้อนผ่านคุณค่าร่วมขององค์กรที่สั่งสมมาตลอดระยะเวลาเกือบ 4 ทศวรรษที่ดำเนินธุรกิจ

รับรางวัลประกาศเกียรติคุณภาคธุรกิจ ประเภทองค์กรภาคธุรกิจเอกชนส่งเสริมอาชีพคนพิการ จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รับรางวัลประกาศเกียรติคุณองค์กรดีเด่นด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของคนพิการ

รับรางวัลประกาศเกียรติคุณ ประเภทองค์กรภาคธุรกิจเอกชนด้านการส่งเสริมอาชีพคนพิการ ในงานมหกรรมวันคนพิการสากล

สนับสนุนกิจกรรมในการเข้าค่ายศิลปะ "Art of All"

อบรมภาษามือ

เช่นเดียวกับ โครงการจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น สาขาเครื่องประดับอัญมณี สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ที่บริษัทฯ ได้ร่วมกับกาญจนาภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง รับนักศึกษาผู้พิการทางการได้ยิน ตามแนวพระราชดำริ ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เข้ารับการเรียนรู้งาน เพื่อสร้างประสบการณ์ตรงด้วยการ

ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เข้ามาทัศนศึกษากระบวนการผลิตเครื่องประดับและในขณะเดียวกัน ได้ร่วมจัดทำสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ตลอดจนวีดิทัศน์ และภาษามือ เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนแก่ผู้พิการทางการได้ยิน รวมทั้งมอบอุปกรณ์การเรียนการสอนสาขาวิชาช่างเครื่องประดับอัญมณี ร่วมกิจกรรมแนะแนวและเสวนา

พนักงานผู้พิการร่วมกิจกรรมแนะแนวที่โรงเรียนโสตศึกษา จ.นครปฐม

มอบอุปกรณ์การเรียนการสอนที่โรงเรียนโสตศึกษา จ.นครปฐม

จัดเลี้ยงอาหารกลางวันที่โรงเรียนโสตศึกษา จ.นครปฐม

จัดกิจกรรมเสวนาที่โรงเรียนโสตศึกษา จ.นครปฐม

คนพิการ และจัดเลี้ยงอาหารกลางวัน นอกจากนี้ยังร่วมบริจาคเงินสนับสนุนกิจกรรมค่ายศิลปะ “Art of All” ซึ่งจัดให้แก่เยาวชนที่พิการ ได้มีโอกาสเรียนรู้ศิลปะร่วมกับเยาวชนปกติ โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจัดขึ้นจากความร่วมมือ 5 องค์กรหลัก และบริษัท พรีเม่าโกลด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

ที่สำคัญบริษัทฯ ให้ความสำคัญในการเปิดโอกาสเพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ผู้พิการทุกประเภท และหวังที่จะเห็นผู้พิการเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง แสดงความสามารถที่มีอยู่และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนปกติ

โดยไม่เป็นภาระต่อครอบครัวและสังคม โดยปัจจุบันบริษัทฯ เปิดโอกาสแก่ผู้พิการ เข้ามาร่วมทำงานในบริษัท มากกว่า 31 คน คิดเป็นอัตราส่วน 60 : 1 ซึ่งสูงกว่าที่กฎหมายกำหนดคือ 100 : 1

ผลจากการดำเนินกิจกรรมมาโดยตลอด ทำให้บริษัทฯ ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณภาคธุรกิจที่ส่งเสริมอาชีพผู้พิการ จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ร่วมกับสมาคมผู้พิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย

อนันตชัย ฐุระประดม

Today

CSR ไทย จะไปทางไหนดี

ผ่านมากลายปีบทสรุปส่งท้าย CSR ของปี 2556 ก็มีส่วนคล้ายคลึงกับเหตุการณ์บ้านเมืองที่กำลังเกิดขึ้นในบ้านเราอยู่พอสมควร ความขัดแย้งทางความคิดเกี่ยวกับ CSR แบบนี้จนถึงปัจจุบันก็ยังหาข้อลงตัวไม่ได้เพียงแต่ว่ามันไม่ได้รุนแรงเท่าเรื่องการเมือง

ผมจำได้ว่าพูดถึงเรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่ต่ำกว่า 4-5 บทความจนคนที่อ่านถามว่าหมดมุขแล้วหรือไงถึงได้วนเวียนแต่เรื่องนี้ไม่รู้จบ คำตอบก็คือ จนถึงทุกวันนี้ก็ยังเจอคำถามเดิมๆ อยู่เลยไม่รู้ว่าจะกระโดดไปไหนดี

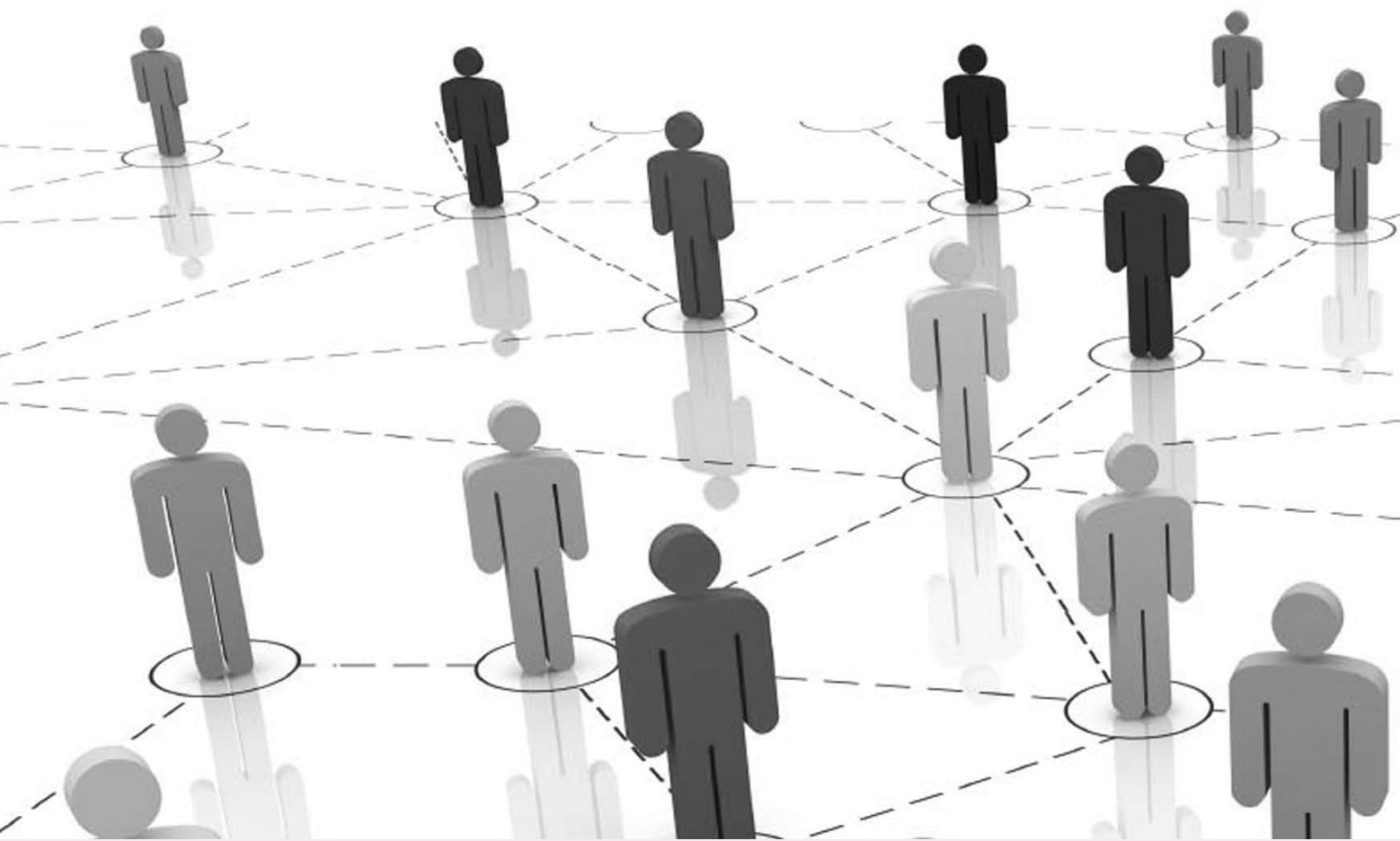
ก่อนหน้านี้ผมได้เล่าถึงสถานะด้าน CSR ของบ้านเราซึ่งยังมีคำถามที่ยังคงค้างคาของ CSR ก็คือ อะไรที่เรียกว่า CSR ดูที่เป้าหมายหรือวิธีการ แค่นี้ก็เกริ่นมาก็ได้เรื่องแล้ว และยังมีคำถามต่อมา เป้าหมายแบบไหน วิธีการแบบไหน จึงเรียกได้ว่า “ใช่ นี่คือ CSR” คำถามนี้ยังคงอยู่อาจเรียกได้ว่าไม่มีวันจบ แต่สิ่งสำคัญคือ ธุรกิจได้ปฏิบัติให้เห็นว่าความรับผิดชอบต่อตนเองที่มีต่อสังคมนั้นมันสอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ในช่วงปี 2555 - 2556 เราได้สร้างหลักสูตรอบรมให้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อรับกับกระแสของ CSR ที่เริ่มใหม่กระหน้าเข้ามาทั้งจากความต้องการของลูกค้า มาตรฐานสากล และการลงทุนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแรกๆ ที่ดำเนินการคือ การสร้างความเข้าใจเพื่อตอบสนองต่อสถานะของการปฏิบัติด้าน CSR กับสังคมไทยโดยเฉพาะ

“

ปัจจุบันองค์กรไม่ได้ทำ CSR เพียงเพื่อที่จะแสดงตัวเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมเท่านั้น แท้จริง การทำ CSR ยังเป็นการช่วยลดช่องว่างของความเชื่อที่ระหว่งภาคอุตสาหกรรมนั้นกับสังคมด้วย

”

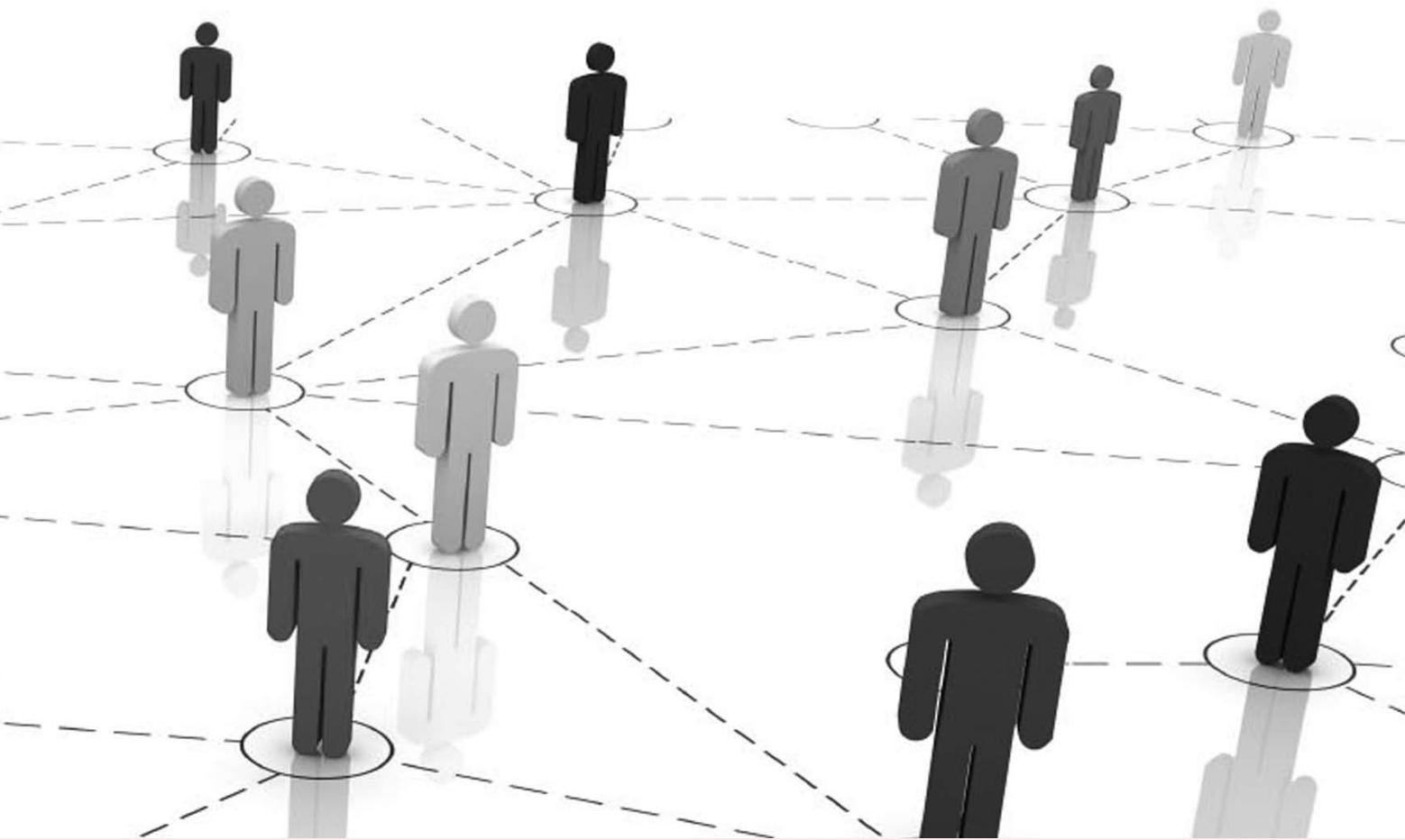

ซึ่งก็คือ กิจกรรมหรือโครงการ CSR ยังมักไม่สอดคล้องกับบริบทที่สำคัญของประเทศ เช่น กิจกรรมที่ไม่มีปัจจัยพื้นฐานรองรับ หรือกิจกรรมที่ขัดกับความเชื่อของท้องถิ่น เป็นต้น ประเด็นที่ถูกนำมาพัฒนามักไม่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ (Materiality) ว่าผลกระทบ (Impact) ที่สำคัญของแต่ละองค์กรคืออะไร ประเด็นท้าทายที่สำคัญที่องค์กรควรมุ่งเน้น นำมาพัฒนา บริหาร และลดความเสี่ยง คืออะไร การจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ยังเป็นการจัดการแบบแยกส่วน และยังไม่ได้มีการเชื่อมโยงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นกระบวนการ รวมถึงการนำไปเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ทางธุรกิจ นอกจากนี้ยังพบว่าการสร้างความร่วมมือของแต่ละส่วนของตัวองค์กรเอง กับภาคส่วนต่างๆ ยังไม่ชัดเจน ส่วนใหญ่ยังดำเนินการแบบเดี่ยวๆ ขาดการสร้างความร่วมมือ

ปัจจุบันองค์กรไม่ได้ทำ CSR เพียงเพื่อที่จะแสดงตัวเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมเท่านั้น แต่ที่จริงการทำ CSR ยังเป็นการช่วยลดช่องว่างของความเชื่อถือนระหว่างภาคอุตสาหกรรมนั้นกับสังคมด้วย ดังนั้น

แนวทางหนึ่งที่เรายากส่งเสริมคือ ให้องค์กรธุรกิจในอุตสาหกรรมเดียวกันมีการรวมตัวกันปฏิบัติด้าน CSR ทั้งภายในกระบวนการและการพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมภายนอกเพื่อกระชับความเชื่อถือนของทั้งอุตสาหกรรม ให้สังคมมีการรับรู้ว่าอุตสาหกรรมนั้นๆ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

นอกจากนี้ ประเด็นปัญหาสำคัญที่เราคงต้องร่วมช่วยกันหาคำตอบคือ ปฏิบัติแล้วรู้ได้อย่างไรว่า CSR ที่ทำไปนั้นดีต่อเรา ดีต่อผู้อื่น นั่นคือ **การวัดผลการปฏิบัติตาม CSR** ซึ่งที่ผ่านมาเราวัดในระดับของ **ผลลัพธ์ (Output) เท่านั้น** เช่น จำนวนงบประมาณที่ใช้ จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในหนึ่งปี จำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม หรือจำนวนต้นไม้ที่ปลูกเท่านั้น แต่ไม่ได้วัดผลในระดับผลที่ตามมา (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ว่าสิ่งที่องค์กรและสังคมได้จากการปฏิบัติตาม CSR นั้นคืออะไร ซึ่งจะเป็นการมองทั้งผลในระยะสั้นและระยะยาว เนื่องจากองค์กรอาจไม่ต้องใช้งบประมาณมาก แต่หากมีกระบวนการดำเนินการที่ดี ก็จะสามารถ

สร้างผลกระทบ (Impact) ได้ สร้างคุณค่าได้มากขึ้น โดยรวมถึงในปัจจุบันที่เริ่มมีการพูดถึง การประเมินคุณค่าทางสังคม (Social value) แล้ว

สถานะดังกล่าวของ CSR ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่ได้หมายความว่า ประเทศไทยมีรูปแบบ CSR ที่ไม่ถูกต้อง เพียงแต่เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาของการพัฒนา สิ่งที่ทำ อาจยังไม่เพียงพอที่จะตอบปัญหา สนองตอบต่อความต้องการที่แท้จริงของสังคม หรือลดผลกระทบในเชิงลบ ที่องค์กรได้สร้างขึ้น แม้วันนี้ความหมายของ CSR จะยังคงไม่ชัดเจน แต่สิ่งที่เรานำมาเป็นกรอบในการ ดำเนินการทุกวันนี้คือ การมองว่า **“CSR หมายถึง การรับผิดชอบต่อผลกระทบ”** ที่มีต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม จากสิ่งที่ธุรกิจคิดและทำ โดยรูปแบบ ความรับผิดชอบต่อสังคมต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ มี กระบวนการตั้งแต่การป้องกัน การรักษา การปรับปรุง พัฒนา และนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมทางสังคมและ สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ดี ที่เน้นจากกระบวนการ ภายในก่อน โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ซึ่งไม่ได้หมายถึงแต่เพียงผู้ถือหุ้น หรือชุมชน เท่านั้น แต่องค์กรจะต้องสร้างสมดุลในผลประโยชน์ของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ

ประเทศไทยของเรากำลังมีการเปลี่ยนแปลง สำคัญเกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการเมือง ซึ่งถือว่าเป็นต้นน้ำของทุกเรื่อง แต่เราอาจจะไม่ต้องรอ ให้เรื่องนี้เปลี่ยนแปลงก่อนแล้วค่อยไปทำอย่างอื่น ผมเชื่อว่าเราสร้างการเปลี่ยนแปลงทุกอย่างได้ทุกวัน ถ้าเรามองเห็นว่าผลทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนั้น ดีต่อเรา ดีต่อคนรอบข้างจริงๆ ปี 2557 ผมก็หวังว่า CSR ก็คงจะเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ธุรกิจควรลุกขึ้นมาปฏิรูปให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในทางบวก อย่างรอให้คนอื่นขึ้นมา เรียกกร้องเหมือนเรื่องการเมืองนะครับ ผมเชื่อว่า ธุรกิจไทยเรามีจิตสำนึกที่ดีกว่านั้นครับ

Alex Mavro, "The Responsibilityator," is Chief of Operations at the Sasin Centre for Sustainability Management. Reach him at alex.mavro@sasin.edu

Another Year of

It's instructive, as we pass landmarks such as the end of the calendar year, to take stock of where we've been and to benchmark our progress. This means we have to review our beginning-of-the-year expectations and assess how much (or little) our attitudes have developed.

So what were the key issues being discussed in the corporate responsibility and sustainability space a year ago?

At the top of most lists would be the broad category of impact awareness. This begins with the environment and climate change influences but also covers human and community reactions to commercial activities. Implicit in this is the realization that unlimited growth within the finite confines of planet earth is not only impractical but physically impossible to sustain.

Some of the ramifications of this new awareness have not fully sunk in to the corporate medulla. For example, who among us dares to argue against the grow-or-die assumption that is the gospel of business school? In reality, mother nature certainly will, and she will have the last laugh. It is not hyperbole to observe that if mankind gets the paradigm wrong, we could see the end of the human race. Mother Nature, on the other hand, is not going anywhere. Earth will go on and on and on whether or not humans are around to notice.

As for climate change, most people now accept it as fact. A majority of those believe that man's activity is responsible. This is a natural corollary to the limitations on growth forced by the belated realization that we live within

finite constraints. At the same time, planners have had to admit that we have approached climate change amelioration half-heartedly, with the result that accommodation and adjustment are the only realistic strategies. The challenge for the years ahead will be to pursue these strategies with gusto.

And of course our heightened awareness of the human impact of all that we do is the backbone of stakeholder theory, the revolutionary idea that businesses work to benefit not just shareholders but all of society. Adam Smith first propounded the concept, but like much of his thinking, it had been lost in the intervening two centuries.

In Thailand, impact awareness has definitely grown over the past year. Social media has had a hand in this, but so, too, has pressure from consumers and communities. Companies have been forced to become self-conscious of their activities in order to retain their social licenses to operate, and that is a good omen for the rest of society.

A second branch of queries can be collectively described as collaboration. Here I place the questions of SME engagement, government involvement, and measurement.

Small-to-medium enterprises consistently form 99% of all organizations, providing employment to half or more of the private sector. Clearly for the sustainability mindset to have a continuing influence, it must permeate the SME world. Unfortunately, there is a common lingering

Progress

misconception that thinking about CSR is a luxury confined to big business. This is an outdated notion from the days when companies believed CSR took the form of philanthropy, where big companies had the advantage. Today this misunderstanding has largely been corrected, and SMEs have begun to understand that they, too, have impacts that must be accounted for.

In addition, for a long time the only form of corporate responsibility with legitimacy in the eyes of a few academics was that part of strategy that was not dictated by legal requirement. In other words, for a company to be recognized as a responsible company it would have to voluntarily engage in activities that were not mandated by law.

Saying that compliance has nothing to do with operating responsibly strikes me as ironic. It means that if I offer my employees 20 days' paid leave every year in a situation where the law requires five, I will be applauded for the care given this important stakeholder group. But if tomorrow parliament passes a law mandating 20 days' leave for all private sector employees, I am suddenly no longer a beacon of CSR innovation?

There is a role for government, an important one. Just what that role is and how it will play out in terms of laws, partnerships, and investments remains to be seen.

Finally, there needs to be more uniformity in measuring and reporting an organization's sustainability-related activities in order to gauge progress, and in order to be able to compare across industries.

The third and final category of themes to follow, I would label, “trust”. This covers the degree to which citizens believe in the institutions of the country; culture; and governance.

Without trust, society crumbles. The factionalizing and extremism we see creeping into politics here and abroad is a direct reflection of the breakdown of trust. When our institutions do not honor their commitments to their stakeholders, this breakdown is an automatic result. And we all know how difficult it is to reestablish trust, once breached.

Every country has cultural imperatives which form the basis for their citizens' well-being. It is important to honor these mores, and to nurture belief in them, as one means to restoring a common sense of purpose and trust.

Saving the best for last, governance might be called Thailand's CSR theme of the year. It is not an area where many people see much improvement, but it is an area that is more widely talked about than ever before. And that is the first step towards progress: recognizing where progress is required.

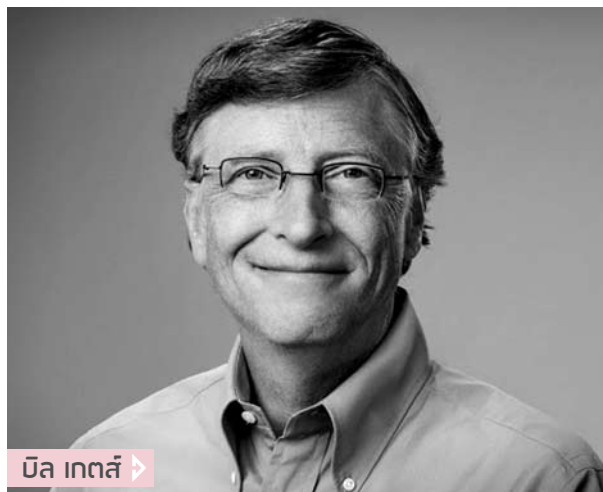

ต่างมุมมองของ เศรษฐี

ณ วันนี้อาจเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า อภิมา เศรษฐี **บิล เกตส์** ทั้งตำแหน่งหัวหน้าผู้บริหารบริษัท ไมโครซอฟท์ มากกว่า 5 ปีแล้ว เนื่องจากเขาต้องการใช้เวลาส่วนใหญ่บริหารจัดการงานของมูลนิธิที่เขา ตั้งขึ้นเมื่อปี 2540 มูลนิธินั้นได้รับทรัพย์สินจากเขาราว 3 หมื่นล้านดอลลาร์เพื่อนำไปใช้ในโครงการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ทั่วโลก โดยแต่ละปีมูลนิธิจะใช้และบริจาคให้โครงการขององค์กรอื่นปีละราว 4 พันล้านดอลลาร์ หรือกว่า 1 แสนล้านบาท

นอกจากจะบริจาคทรัพย์สินของตัวเองแล้ว บิล เกตส์ยังไปชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมอุดมการณ์อีกด้วย โดยผู้เข้าร่วมอุดมการณ์คนสำคัญที่สุดได้แก่ อภิมาเศรษฐี **วอร์เรน บัฟเฟตต์** ณ วันนี้ วอร์เรน บัฟเฟตต์มีทรัพย์สินเกือบ 6 หมื่นล้านดอลลาร์ ซึ่งเป็นมหาเศรษฐีอเมริกันอันดับสองรองจาก บิล เกตส์ เท่านั้น หลังจากได้ยกหลายพันล้านดอลลาร์ให้ภรรยาและลูก วอร์เรน บัฟเฟตต์ ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะบริจาคทรัพย์สินถึง 99% ที่เหลือเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

วอร์เรน บัฟเฟตต์ มองว่าการบริจาคทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์จริงๆ นั้นทำได้ยากกว่าการแสวงหาทรัพย์สินนับหมื่นล้านดอลลาร์ของเขาเสียอีก หลังจากค้นหาวิธีว่าจะทำอย่างไรจึงจะได้ผลสูงสุด

บิล เกตส์ ▶

เขาตัดสินใจยกทรัพย์สินส่วนใหญ่ให้มูลนิธิของ บิล เกตส์ นำไปบริหารจัดการ โดยมีเงื่อนไขว่า มูลนิธิจะต้องใช้เงินนั้นให้หมดไปในช่วงหนึ่งปีที่เขายกให้ เท่าที่ผ่านมาเขายกให้ไปแล้วราว 1 หมื่นล้านดอลลาร์ และหลังจากเขาเสียชีวิต 10 ปี มูลนิธิจะต้องใช้ทรัพย์สินของเขากลับหมื่นล้านดอลลาร์ให้หมด แนวคิดนี้คล้ายกับของ **แอนดรูว์ คาร์เนกี** อภิมาเศรษฐีหมายเลขหนึ่งของโลกรุ่นก่อน ซึ่งบริจาคทรัพย์สินจนเหลือเพียง 3 หมื่นดอลลาร์ในวันที่เขาตายและทรัพย์สินก่อนสุดท้ายนั้นเขาก็บริจาคให้องค์กรเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

ด้วยจิตวิญญาณที่คล้ายกัน **บิล เกตส์** และ **วอร์เรน บัฟเฟตต์** ได้ออกไปชักชวนมหาเศรษฐีอื่นให้ทำตามพวกเขาโดยให้คำมั่นสัญญาว่าจะบริจาคอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ การบริจาค่นั้นจะทำในระหว่างที่พวกเขามีชีวิตอยู่ หรือจะทำหลังจากเสียชีวิตแล้วก็ได้ เพื่อสะดวกแก่การให้คำมั่นสัญญา เขาทั้งสองได้ตั้งองค์กรขึ้นมาเรียกว่า **Givingpledge** ณ วันนี้ มีมหาเศรษฐีอเมริกันจำนวน 114 คน และครอบครัวได้เข้าร่วมให้คำมั่นสัญญาแล้ว ผู้ที่อายุน้อยที่สุด ได้แก่ **มาร์ค ซักเคอร์เบิร์ก** ผู้ก่อตั้งสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก รายชื่อและข้อความในคำมั่นสัญญาอาจหาอ่านได้ในเว็บไซต์ชื่อ www.givingpledge.org

ทั้งที่มองได้ว่าเป็นเพื่อนร่วมอุดมการณ์ในด้านการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ แต่แนวคิดของบิล เกตส์ กลับแตกต่างกับของมาร์ค ซักเคอร์เบิร์กมากจนคล้ายกับอยู่กันคนละขั้ว เมื่อไม่นานมานี้จึงมีเรื่องราวเป็นข่าวพาดหัวเกี่ยวกับบิล เกตส์ ได้ดำเนินวิธีช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ของมาร์ค ซักเคอร์เบิร์ก ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของการบริจาคเพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายระบบอินเทอร์เน็ตและสังคมออนไลน์ไปทั่วทุกมุมโลกมากกว่าการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความยากจนและโรคภัยไข้เจ็บซึ่งบิล เกตส์ มุ่งเน้น

บิล เกตส์ มองว่า การเชื่อมโยงโครงข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าไปในทุกซอกทุกมุมของโลกจะไม่เกิดประโยชน์มากนักหากผู้คนยังยากจน เจ็บป่วยด้วยโรคภัยและไม่มีการศึกษา ในบรรดาความจำเป็นเร่งด่วนของมนุษย์เรา เขามองว่าการเข้าถึงคอมพิวเตอร์ไม่มีความสำคัญถึงขั้นเป็นลำดับ 1 ใน 5 เสียด้วยซ้ำ ฉะนั้น การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ของเขาจะเน้นการป้องกันและกำจัดโรคภัยมากที่สุด มูลนิธิของเขาจึงเข้าไปสนับสนุนการฉีดวัคซีนให้กับเด็กยากจนทั่วโลก เรื่องสุขภาพและอาหารของแม่และเด็กอ่อน การเข้าถึงน้ำสะอาดของคนยากจน การสกัดกั้นการแพร่ขยายของโรคภัย เช่น

Excellent Tips by Warren Buffet

On Earning: “Never depend on single income. Make investment to create a second source”.

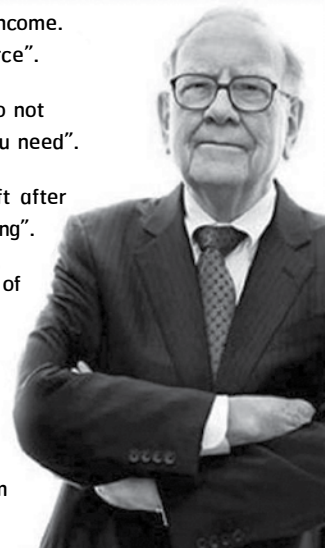
On Spending: “If you buy things you do not need, soon you will have to sell things you need”.

On Savings: “Do not save what is left after spending, but spend what is left after saving”.

On Taking risk: “Never test the depth of river with both feet”.

On Investment: “Do not put all eggs in one basket”.

On Expectations: “Honesty is very expensive gift. Do not expect it from cheap people”.

วอร์เรน บัฟเฟตต์ มองว่า
การบริจาคทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์
จริงๆ นั้น ทำได้ยากกว่า
การแสวงหาทรัพย์สินนับล้านดอลลาร์
ของเขาเสียอีก

มาร์ค ซักเคอร์เบิร์ก ▶

“

ด้วยจิตวิญญาณที่คล้ายกัน บิล เกตส์ และ วอร์เรน บัฟเฟตต์ ได้ออกไปชักชวนมหาเศรษฐีอื่นให้ทำตามพวกเขาโดยให้คำมั่นสัญญาว่าจะบริจาคอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ การบริจาค่นั้นจะทำในระหว่างที่พวกเขามีชีวิตอยู่ หรือจะทำหลังจากเสียชีวิตแล้วก็ได้

”

มาลาเรียและวัณโรค ตอนนี้เรามีโจทย์หินโจทย์หนึ่งซึ่งเขาทุ่มเททั้งเงิน เวลา และมันสมองไปกับการขจัดโรคโปลิโอให้หมดไปเช่นเดียวกับไข้ทรพิษ หรือฝีดาษ

นอกจากนั้น **บิล เกตส์** เห็นว่าการบริจาคจำพวกเพื่อขยายพิพธิภยันต์มีความสำคัญลำดับท้ายๆ เมื่อเทียบกับงานด้านการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่มูลนิธิของเขาพยายามทำอยู่ ประเด็นนี้เป็นข้อที่ชวนคิดสำหรับชาวไทยในระดับบุคคลเนื่องจากเรามักมุ่งเน้นการบริจาคให้วัดมากกว่าการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่มีโอกาสน้อยกว่า นอกจากนี้ มันยังชวนคิดสำหรับบริษัทห้างร้านที่มุ่งเน้นการบริจาคไปในด้านที่ตนอาจได้ประโยชน์ตามมา เช่น มาร์ค ซักเคอร์เบิร์ก ที่ถูกกล่าวหาว่าเน้นการเชื่อมโครงข่าย

อินเทอร์เน็ตไปทั่วทุกหัวระแหงก็เพราะหวังว่าชาวโลกทั่วไปจะใช้สังคมออนไลน์เล่นเฟสบุ๊คของตนด้วยเหตุดังกล่าวนี้ บิล เกตส์ จึงตำหนิผู้ที่ซ่อนผลประโยชน์ของตนไว้ในกาบริจาคเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เนื่องจากแนวคิดของเขากับของ มาร์ค ซักเคอร์เบิร์ก ดูจะอยู่กันคนละขั้ว บุคคลและบริษัทห้างร้านจึงอาจพิจารณาหาทางออกจำพวกทางสายกลางระหว่างสองขั้วนั้น

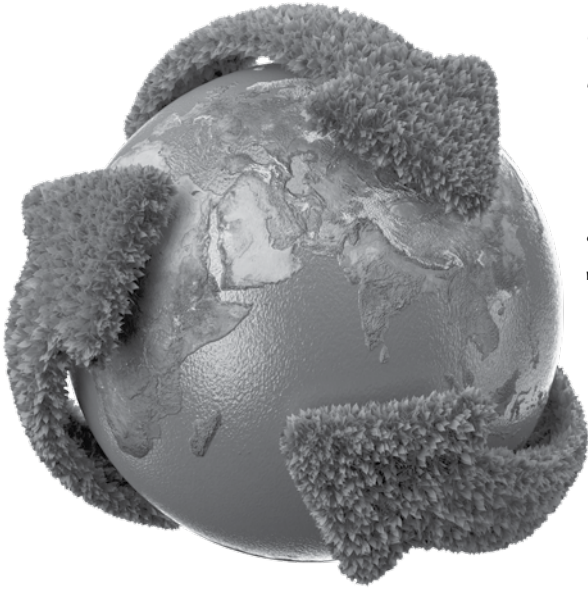
เสาวรส มิตรภาพราษฎร์

World

ชีเอสอาร์ เดินทางสู่ความยั่งยืน

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้มีการกล่าวถึง “ความยั่งยืน” (Sustainability) ควบคู่ไปกับแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ หรือ CSR มากขึ้นเรื่อยๆ

ทำให้บริษัทขนาดใหญ่ต่างต้องปรับโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรเพื่อรองรับแนวโน้มที่เกิดขึ้นนี้ เพราะลำพังการมุ่งสร้างผลกำไรสูงสุดเพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่เพียงพอที่จะทำให้องค์กรอยู่รอดอย่างยั่งยืนได้ แนวโน้มการทำธุรกิจในปัจจุบันจึงมีทิศทางขับเคลื่อนกับความยั่งยืนขององค์กรมากขึ้น ภายใต้การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม

หลายธุรกิจได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการภายใต้กระแสสีเขียวที่ส่งเสริมรูปแบบการบริโภคที่ยั่งยืน ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือและพัฒนาสังคมหรือชุมชน

อาทิ เช่น ผู้นำตลาดเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ตกแต่งบ้านที่ทันสมัยและราคาไม่แพงสัญชาติสวีเดนอย่าง IKEA หนึ่งในธุรกิจสีเขียวที่ผนวกความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าไว้ในกระบวนการทำธุรกิจ โดยเริ่มต้นตั้งแต่การเลือกใช้วัตถุดิบที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น ไม้ ฝ้าย โลหะ พลาสติก แก้ว ขณะที่ในโรงงานของ IKEA ก็เน้นเรื่องการ

ลดใช้พลังงาน เช่น ใช้หลอดประหยัดไฟ ใช้แหล่งพลังงานทางเลือกอย่างพลังงานชีวมวล พลังงานแสงอาทิตย์

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดข้อปฏิบัติทางธุรกิจที่ครอบคลุมเรื่องสิ่งแวดล้อม สภาพการทำงาน และสินค้าที่ทำจากไม้ รวมไปถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับแรงงานเด็ก ซึ่งหากซัพพลายเออร์รายใดไม่สามารถปฏิบัติตามได้ ก็ทำธุรกิจร่วมกับ IKEA ไม่ได้

แม้แต่ยักษ์ใหญ่ในเอเชียอย่างญี่ปุ่น ความรับผิดชอบต่อสังคมได้เป็นส่วนสำคัญในการบริหาร ซึ่งได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องจากสมาพันธ์องค์กรธุรกิจญี่ปุ่น (Nippon Keidanren) โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน บริษัทที่เป็นสมาชิกของสมาพันธ์อย่าง TOYOTA ที่มียอดขายรถยนต์เป็นอันดับหนึ่งของประเทศ นอกจากจะสร้างนวัตกรรมใหม่ผลิตรถไฮบริด (hybrid) ที่ใช้ได้ทั้งเชื้อเพลิงและไฟฟ้าและปล่อยมลพิษเพียง 10% เมื่อเทียบกับรถปกติและใช้น้ำมันเพียงครึ่งหนึ่งของปกติ ยังได้ริเริ่มโครงการที่คำนึงถึงการพัฒนาสังคม เช่น โครงการ Toyota Environmental Activities Grant Program เพื่อสนับสนุนองค์กรไม่แสวงหากำไรทั้งในญี่ปุ่นและในต่างประเทศทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

และในระยะยาว TOYOTA จะเน้นไปที่การผลิตรถยนต์ประเภท Ultimate Eco Vehicle หรือรถยนต์ที่รักษาระบบนิเวศวิทยาโดยใช้ไฮโดรเจนเป็นเชื้อเพลิง ซึ่งจะปล่อยไอเสียออกมาเป็น 0 เปอร์เซนต์

ขณะที่บริษัท พูจี ซีร็อกซ์ อีโค-แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทผู้ผลิตเครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์และดัดลบหมึก ก็มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาตั้งแต่วัตถุดิบที่นำมาผลิตให้มีประสิทธิภาพด้านการประหยัดพลังงาน และยังให้ความสำคัญกับการรีไซเคิลทรัพยากรระหว่างประเทศด้วยนโยบายฝังกลบเป็นศูนย์ (Zero Landfill) ซึ่งเป็นการนำทรัพยากรอย่างเหล็ก อลูมิเนียม เลนส์ แก้ว และทองแดง มาแปรรูปให้หมุนเวียนกลับมาใช้ได้ใหม่ ภายใต้หลักการพื้นฐานที่ว่า **“ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วไม่ใช่ของเสียแต่เป็นทรัพยากรอันล้ำค่า”** โดยมีเป้าหมายให้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดภายใต้พันธะสัญญาที่จะนำชิ้นส่วนกลับมาใช้ใหม่

ในประเทศไทยธุรกิจสีเขียวอย่าง PlanToys ผู้ผลิตของเล่นเด็กจากไม้ที่ส่งออกขายใน 67 ประเทศทั่วโลก มีวิธีการคิดเริ่มตั้งแต่การใช้วัตถุดิบที่ปลอดภัย ไม่ใช้สารเคมีเพื่อป้องกันเชื้อรา ใช้กาว E-zero

ที่ไม่มีสารก่อมะเร็ง บรรจุภัณฑ์ที่ใช้หมักถั่วเหลืองในการพิมพ์ และใช้สีที่ทำร้ายคนและธรรมชาติน้อยที่สุด

และนอกจากจะลดการใช้พลังงานและหาพลังงานทางเลือกมาใช้ในโรงงาน ยังคิดหาวิธีให้เหลือขยะจากกระบวนการผลิตให้น้อยที่สุด จนก่อให้เกิดโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานชีวมวลจากเศษไม้เศษซีเลื่อยที่เหลือทิ้งในโรงงาน เพื่อผลิตเป็นกระแสไฟฟ้าใช้เอง

PlanToys ยังเปิดโอกาสให้คนพิการทางสายตา คนเป็นโปลิโอ และแม้กระทั่งคนที่เป็นดาวนซินโดรม ได้เข้ามาทำงานร่วมกับบริษัทอย่างเท่าเทียมกับพนักงานปกติทั้งในด้านรายได้และสวัสดิการที่เหมาะสม

ขณะที่ SCG กลุ่มบริษัทชั้นนำของประเทศไทยซึ่งมุ่งมั่นจะเป็นต้นแบบการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ได้สร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม และเป็นองค์กรไทยรายแรกที่กำหนดคณลกสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้ฉลาก SCG eco value เช่น กระดาษกรีนออฟเซตสำหรับงานพิมพ์พิเศษที่ผลิตจาก EcoFiber หรือเยื่อหมุ่นเวียนนากลับมาใช้ใหม่และเศษวัสดุเหลือทิ้งจากผลิตผลทางการเกษตร กระเบื้องปูพื้นปูผนังที่มีส่วนผสมของวัสดุที่เวียนกลับมาใช้ใหม่

แม้แต่ในวงการธุรกิจค้าข้าว บริษัท เมดิฟูดส์ (ประเทศไทย) จำกัด จากการรวมตัวของกลุ่มบริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลไรซ์ แอนด์โปรดักส์ บริษัทโรงสีเอี่ยมเฮงลิ่ง และพันธมิตรต่างแดนที่มีความเชี่ยวชาญในการผลิตข้าว อาหาร การเกษตร และการส่งออก ก็มีเป้าหมายที่จะพัฒนาและสร้างนวัตกรรมด้านอาหารจากธรรมชาติ ด้วยการสนับสนุนการปลูกข้าวหอมมะลิออร์แกนิกปลอดสารพิษ ที่นอกจากจะไม่ทำร้ายสุขภาพของชาวนาแล้ว ยังผลิตข้าวที่มีคุณภาพไม่มีสารพิษให้กับผู้บริโภค ซึ่งหนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่สร้างชื่อเสียงให้พวกเขา คือ ข้าวหอมมะลิและข้าวเหนียวคุณภาพสูงพิเศษในแบรนด์ข้าวตรามดแดงและข้าวตราลูกบุญ

จากบทความ Why Corporate Social Responsibility is Important in 2014 (เหตุผลที่ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจมีความสำคัญในปี 2557) ของ Double the Donation ได้กล่าวถึงผลการศึกษาของ Cone Communications บริษัทด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาดว่า ลูกค้ำ 9 ใน 10 คนจะไม่ทำธุรกิจกับองค์กรที่ไม่มีแผนการทำ CSR แต่ถ้าบริษัทใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการดำเนินการเป็นไปอย่างยั่งยืน ก็จะได้รับ การสนับสนุนจากประชาชนทั่วไป และลูกค้าจะรู้สึกดีที่ได้

“ลูกค้ำ 9 ใน 10 คนจะไม่ทำธุรกิจกับองค์กรที่ไม่มีแผนการทำ CSR แต่ถ้าบริษัทใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการเป็นไปอย่างยั่งยืนก็จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนทั่วไป และลูกค้าจะรู้สึกดีที่ได้ซื้อสินค้าจากองค์กรธุรกิจที่ได้ช่วยเหลือชุมชน”

ซื้อสินค้าจากองค์กรธุรกิจที่ได้ช่วยเหลือชุมชน นอกจากนี้ หากบริษัทมีความร่วมมือกับองค์กรไม่แสวงหากำไรของท้องถิ่น หรือประเทศก็จะทำให้ภาพลักษณ์เป็นไปในเชิงบวกในสายตาของสาธารณชน

ในขณะที่ Wayne Visser ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการ CSR International ได้ทำนายแนวโน้มอนาคตของ CSR นับจากปี 2013 ว่า การดำเนินกิจกรรม CSR จะเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น จะมีการประเมินบริษัทต่างๆ จากการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านสินค้าและกระบวนการทำงานในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคม ขณะเดียวกันองค์กรธุรกิจจะนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่ดึงดูดตามหลักจริยธรรมมากขึ้น และจะมุ่งมั่นกับการทำให้เกิดของเสียเป็นศูนย์ ลดปริมาณการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ และน้ำเสีย

ในเรื่องความโปร่งใสขององค์กร มีการเปิดเผยข้อมูลด้าน ESG (Environmental, Social, and Governance) หรือด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล ในรูปของรายงานความยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มผู้ลงทุนในตลาดทุน และผู้มีส่วนได้เสียของกิจการ

นอกจากนี้ จะมีผู้เชี่ยวชาญด้าน CSR ในสาขาเฉพาะมากขึ้น เช่น ด้านสภาพภูมิอากาศ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น และพนักงานที่มีความรู้เรื่อง CSR จะผสมผสานเรื่องนี้เข้ากับขอบข่ายงานของตนเองมากขึ้นเช่นกัน

Wayne Visser ยังมองด้วยว่าในอนาคต บริษัทต่างๆ จะมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาวิกฤติความยั่งยืน แทนที่จะเป็นผู้มีส่วนทำให้เกิดปัญหาอย่างเป็นอยู่ในทุกวันนี้

แต่จากรายงานปี 2013 โดย **UN Global Compact and Accenture** ซึ่งมีการสัมภาษณ์และสำรวจทางออนไลน์กับซีอีโอ 1,000 คนใน 103 ประเทศ พบผลบางประการที่น่าท้อถอย เพราะการสำรวจก่อนหน้านี้ในปี 2010 บริษัทต่างๆ ทั่วโลกให้ความสำคัญกับเรื่องความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ แต่ 3 ปีถัดมาสัดส่วนของซีอีโอที่เห็นว่าความยั่งยืนเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งกลับลดลง แม้กระนั้นซีอีโอราวร้อยละ 63 ก็คาดหวังว่าความยั่งยืนจะช่วยเปลี่ยนอุตสาหกรรมของพวกเขาภายใน 5 ปีได้ และร้อยละ 76 เชื่อว่าการผนวกความยั่งยืนเข้าไปในธุรกิจหลักจะกระตุ้นให้มีการเติบโตด้านรายได้และโอกาสใหม่ๆ

ทั้งนี้ สิ่งที่ทำให้ผลสำรวจออกมาในทิศทางลบ คือ ผู้มีส่วนได้เสียทางธุรกิจไม่ได้ให้การสนับสนุนวาระเรื่องความยั่งยืนเพียงพอ แต่ก็มีสิ่งที่น่าสนใจประการหนึ่งคือ มีซีอีโอเพียงร้อยละ 23 เชื่อว่าชุมชนเพื่อการลงทุนจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญต่อความยั่งยืนขององค์กร แต่ถ้าไม่มีการสนับสนุนของผู้มีส่วนได้เสีย การจัดลำดับความสำคัญของความยั่งยืนจะกลายเป็นเรื่องยาก อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เชื่อว่านักลงทุนจะเป็นแรงผลักดันในอนาคตได้

รายงานยังได้กล่าวถึงการจัดลำดับความสำคัญที่แตกต่างกันของซีอีโอทั่วโลก โดยในภูมิภาคเอเชียจะให้ความสำคัญกับการศึกษา งาน และการเติบโตใน 3 ลำดับแรก และที่น่าสนใจคือบรรดาซีอีโอในอาเซียนจะเน้นเรื่องการทุจริตเป็นประเด็นลำดับต้นๆ ในการดำเนินธุรกิจ

แม้ผลของการสำรวจเหล่านี้จะเป็นข้อมูลทางสถิติ และธุรกิจแต่ละอย่างก็แตกต่างกัน แต่ก็ทำให้เห็นว่าบางประเด็นที่ถือเป็นแก่นของวาระความยั่งยืนอาจจะไม่ใช่วาระที่สำคัญที่สุดของซีอีโอ เช่น ปัญหาความหลากหลายทางชีวภาพและแรงงานซึ่งมักจะเกี่ยวพันกับการดำเนินธุรกิจของเอเชียกลับไม่พบเห็น

กระนั้นก็ดี การทำ CSR ที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น ลูกจ้าง คู่ค้า ลูกค้า กิจกรรมยอมดำเนินไปได้อย่างราบรื่น สามารถแสวงหากำไรหรือประกอบธุรกิจอยู่ในสังคมได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะก่อให้เกิดเป็นความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจได้ในท้ายที่สุด

แหล่งที่มา

- เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ www.manager.co.th
- เว็บไซต์สถาบันไทยพัฒน์ www.thaicr.com
- เว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ www.pachachad.com
- เว็บไซต์ OKNATION www.oknation.net
- เว็บไซต์ Wayne Visser www.waynevisser.com
- เว็บไซต์ Double the Donation www.doublethedonation.com
- เว็บไซต์ Optimy www.optimy.com
- เว็บไซต์ Green.in.th www.green.in.th
- เว็บไซต์เอสซีจี www.scg.co.th
- บทความ Asian CEOs really think about sustainability ของ Rikke Netterstrom จากเว็บไซต์ www.csr-asia.com

BAFS

บาฟส์ จลองครบรอบ 30 ปี
จัดงานกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์
ระหว่างบริษัทในเครือ
และชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียง

บริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) หรือ บาฟส์ ร่วมสนับสนุนวงโยธวาทิตจากโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา เพื่อร่วมงานกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบาฟส์และบริษัทในเครือ ได้แก่ บริษัท ไทยเชื้อเพลิงการบิน จำกัด, บริษัท เจพี-วัน แอสเซ็ท จำกัด, บริษัท บริการน้ำมันอากาศยาน จำกัด และ บริษัท ขนส่งน้ำมันทางท่อ จำกัด ในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2556 และ การแสดงดนตรีไทยในงานวันครบรอบการก่อตั้งบริษัท เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2556 และยังเป็นการจัดสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบาฟส์และชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งถือเป็นการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชน โดยบาฟส์ให้ความใส่ใจเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาเยาวชน ซึ่งเป็นรากฐานของประเทศอย่างแท้จริง และยังเป็นหลักปฏิบัติตามนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทอีกด้วย

บริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
Bangkok Aviation Fuel Services Public Company Limited

171/2 ถนนกำแพงเพชร 6 แขวงดอนเมือง เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210
Tel.(662) 834 8900 Fax.(662) 834 8999 WWW.BAFSTHAI.COM

ประชานิยม

หายนะ ๓ หายนะ

บ่ายวันเสาร์ที่ 23 พฤศจิกายน 2556 มีวงเสวนาว่าด้วยเรื่อง
“ประชานิยม ...หายนะ หรือหายนะ” โดยมี **ดร.ไสว บุญมา**
 อดีตนักเศรษฐศาสตร์ของธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียและธนาคารโลก
 ณ ร้าน House of Commons Cafe&Space
 เนื้อหาในวงเสวนามีข้อคิดชวนสะกิดให้คนไทยได้ตั้งคำถาม
 กับตัวเองว่าเรารู้จักและเข้าใจความหมายที่แท้จริงของ **“ประชานิยม”**
 (populism) กันดีแค่ไหน โดยเฉพาะเราได้หลงเส้นนโยบาย
 ลดแลกแจกแถมที่รัฐบาลหยิบยื่นให้อย่างไม่รู้ตัว (หรือรู้ตัว)
 ไปมากน้อยเพียงไร

คนไทยเริ่มคุ้นชินกับคำว่า “**ประชานิยม**” ภายใต้การบริหารประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 ไม่ว่าจะเป็น 30 บาทรักษาทุกโรค กองทุนหมู่บ้าน พักหนี้เกษตรกร ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นนโยบายที่มุ่งหาความนิยมจากประชาชนระดับรากหญ้า แต่มักจะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิชาการอย่างกว้างขวางว่าเป็นนโยบายที่จะนำประเทศไปสู่ความหายนะได้

โดยความหมายแล้ว “**ประชานิยม**” นั้นมีความหมายที่หลากหลาย แม้แต่ในพจนานุกรมของอังกฤษและของสหรัฐอเมริกาก็ให้ความหมายที่แตกต่างกัน แต่ **ดร.ไสว** ได้ให้คำจำกัดความสั้นๆ เข้าใจง่ายคือ “**แนวคิดที่เอาประชาชนเป็นหลัก เอาผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก**” ในประเทศเสรีนิยมอย่างสหรัฐอเมริกา เมื่อร้อยกว่าปีที่แล้วก็เคยมีพรรคการเมืองประชานิยม แต่ว่าไปไม่รอดเพราะประชาชนไม่ยอมรับนโยบายได้เปล่านี้

“**ประชานิยมที่วิวัฒนาการในประเทศไทยรับมาจากลาตินอเมริกา มีจุดมุ่งหมายเพื่อเรียกความนิยมในกลุ่มผู้นำ หรือเพื่อจะได้ให้ตัวเองเข้าสู่อำนาจ ไม่ได้มีเป้าหมายหรือแรงจูงใจทำเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง จะเห็นได้ว่าเริ่มต้นแรงจูงใจก็เพี้ยนแล้ว และที่เพี้ยนต่อไปอีกคือรัฐบาลไม่ได้ดูศักยภาพตัวเองว่าทำได้จริงหรือเปล่า หรือจะไปหารายได้ที่จะมาหยิบยื่นในโครงการประชานิยมที่ตัวเองตั้งขึ้นมาจากไหน**” **ดร.ไสว** กล่าว

เพราะความผิดเพี้ยนทั้งสองอย่างนี้ อาร์เจนตินาและเวเนซุเอลาจึงล้มละลาย ทั้งที่เมื่อประมาณร้อยกว่าปีที่แล้วทั้งสองประเทศมีความก้าวหน้ามาก

ประวัติศาสตร์ก่อนเริ่มมีการใช้ประชานิยม เกษตรกรอาร์เจนตินาจะเป็นเกษตรกรขนาดยักษ์ จึงทำให้นักกลุ่มนี้มีความสามารถควบคุมระบบเศรษฐกิจและการเมืองได้ แม้รัฐธรรมนูญจะลอกแบบจากอเมริกา มาหมด ยกเว้นการให้ศาสนาโรมันคาทอลิกเป็นศาสนาประจำชาติ แต่เมื่อมีการเลือกตั้ง คนทั่วไปกลับเข้าไปไม่ถึงอำนาจ จะมีแต่เฉพาะเจ้าของที่ดินใหญ่ๆ ที่ได้เป็นประธานาธิบดีติดต่อกัน เมื่อประเทศวิวัฒนาการไปเริ่มมีการอพยพย้ายถิ่น เริ่มมีโรงงานและกรรมกร และคนทั่วไปที่ไม่ใช่เจ้าของที่ดินเพิ่มจำนวนมากขึ้น

“**ประชานิยมที่วิวัฒนาการในประเทศไทยรับมาจากลาตินอเมริกา มีจุดมุ่งหมายเพื่อเรียกความนิยมในกลุ่มผู้นำ หรือเพื่อจะได้ให้ตัวเองเข้าสู่อำนาจ ไม่ได้มีเป้าหมายหรือแรงจูงใจทำเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง จะเห็นได้ว่าเริ่มต้นแรงจูงใจก็เพี้ยนแล้ว และที่เพี้ยนต่อไปอีกคือ รัฐบาลไม่ได้ดูศักยภาพตัวเองว่าทำได้จริงหรือเปล่า หรือจะไปหารายได้ที่จะมาหยิบยื่นในโครงการประชานิยมที่ตัวเองตั้งขึ้นมาจากไหน**”

นักการเมืองหัวใสคนหนึ่งจึงคิดหาวิธีทำลายพวกมีอำนาจที่ครอบครองที่ดินจำนวนมาก โดยเสนอนโยบายให้คนทั่วไปได้รับผลประโยชน์ นั่นคือ นโยบายประชานิยมที่ลดแลกแจกแถม ปรากฏว่าประสบผลสำเร็จ นักการเมืองคนนั้นได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดีในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 1 ค.ศ. 1916 แต่อยู่ในตำแหน่งได้เพียง 6 ปีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด เมื่อวันวรรคไปและกลับมาเป็นประธานาธิบดีอีกครั้งสมัย เขายังคงดำเนินนโยบายตามแบบเดิม ต่อมาเมื่อทหารเห็นว่าบ้านเมืองจะไปไม่รอดจึงออกมาล้มเขา แต่ก็พบความจริงว่าประชาชนได้เสพติดประชานิยมไปแล้ว ดังนั้น แม้จะยึดอำนาจได้แต่ก็ต้องจำยอมใช้นโยบายนั้น โดยเฉพาะในสมัยของนายพลเปรองและนางเอวิตาที่มีการผลาญเงินกันหลักล้าน

“**ในที่สุดอาร์เจนตินาก็ล้มละลาย ทั้งที่ในตอนนั้นอาร์เจนตินาพัฒนาประเทศได้ระดับเดียวกับอเมริกา มีรายได้สูงกว่าฝรั่งเศสและแคนาดา มีเงินสำรองถึง 70% ของประเทศลาตินอเมริกาทั้งหมด แต่เมื่อใช้เงินไป มันก็ค่อยๆ หดไป ต้องเที่ยวไปยืมทั่วโลกจนไม่มีใครให้ยืม เมื่อไม่มีใครให้ยืมก็เริ่มพิมพ์ธนบัตรใช้เอง ทำให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อเป็นหนี้ๆ เปอร์เซนต์ในอาร์เจนตินา นี่คือจุดเริ่มต้นของหายนะ**”

ดร.ไสว บุญมา

จากวันแรกที่เป็นประชาธิปไตยจนถึงวันที่ประเทศล้มละลายเพราะประชาธิปไตยใน ค.ศ. 1956 อาร์เจนตินาใช้เวลาถึง 40 ปี ถ้าไม่ใช่เพราะมีทรัพยากรมาก ประเทศก็คงจะล้มละลายเร็วกว่านี้

เวเนซุเอลาก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่เสพติดนโยบายประชาธิปไตย แต่ต่างจากอาร์เจนตินาตรงที่มีทรัพยากรน้ำมัน และเคยเป็นผู้ส่งออกน้ำมันมากที่สุดในโลก อีกทั้งยังมีที่ดินทำการเกษตรอย่างดี อากาศไม่หนาวมาก ปลูกกาแฟได้ดี และเคยปลูกโกโก้ได้เป็นอันดับ 1 ถือได้ว่าร่ำรวยมาก แต่ทุกอย่างก็ล้มไปหมดและมีคนยากจนมากขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ เพราะนโยบายประชาธิปไตยที่ใช้ทรัพยากรน้ำมันที่มีอยู่เหลือเพื่อไปอย่างสุรุ่ยสุร่ายในโครงการที่ให้เปล่า ประเทศจึงล้มละลายในที่สุด

“ตอนที่นายซาเวสตาย คนทั่วประเทศร้องไห้กันใหญ่ เพราะคนเวเนซุเอลาเสพติดประชาธิปไตยจนคิดไม่เป็น ทุกอย่างต้องให้รัฐบาลหยิบยื่น เมื่อนายซาเวสเข้ามาเพื่อเข้าสู่อำนาจ ก็หยิบยื่นให้จนไม่มีเงินจะหยิบยื่นให้แล้ว”

เมื่อเปรียบเทียบอาร์เจนตินากับไทยซึ่งแตกต่างกันทั้งในด้านสถานที่และผู้คน อดีตนักเศรษฐศาสตร์ธนาคารโลกมองว่า ประเทศไทยก็กำลังมุ่งไปสู่หายนะเหมือนอย่างอาร์เจนตินาด้วยเหตุผลอันเป็นหลักสากลของโลก

“ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นประเทศอะไรก็ตามแต่ หลักธรรมหรือธรรมชาติเป็นหลักเดียวกัน หลัก

เศรษฐศาสตร์ก็เป็นหลักอันเดียวกัน บางสิ่งบางอย่างไม่สามารถละเมิดได้ หากเราไปละเมิดกฎเบื้องต้นเมื่อนั้นก็จะทำให้เกิดปัญหาตามมา”

ดร.ไสว ยังมองอีกด้วยว่าระยะเวลา 12 ปีที่คนไทยรู้จักประชาธิปไตย เราได้เสพติดนโยบายนี้เข้าไปแล้วตั้งแต่วันแรกและเร็วมาก

“แม้แต่ตอนนี้รัฐบาลเองก็เล็กไม่ได้ อย่างโครงการรถเมล์ฟรีก็ยังไม่เล็กทั้งที่ไม่มีควมจำเป็นอะไร และโครงการที่จะทำให้เมืองไทยล่มจมโครงการสุดท้ายก็คือ การรับจำนำข้าว ผมขอสื่อถึงรัฐบาลและคนไทยทุกคนด้วยว่า โครงการนี้แหละจะเป็นโครงการที่ทำลายสังคมไทยอย่างราบคาบ ถ้าหากไม่เลิก นี่เป็นโครงการประชาธิปไตยโครงการสุดท้ายที่ใหญ่ที่สุดที่จะทำลายสังคมไทย”

อดีตนักเศรษฐศาสตร์ท่านนี้ได้ยกตัวอย่างประเทศในอาเซียนอย่างฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นผู้ขายมะพร้าวส่งออกหมายเลข 1 ของโลก มะพร้าวของฟิลิปปินส์ก็เหมือนข้าวไทย คือ เป็นกลีกรขาวสวนขนาดเล็กเหมือนกับข้าวนาไทย แต่ในช่วงที่ประธานาธิบดีมาร์กอสเรืองอำนาจ ได้ทำการผูกขาดมะพร้าวโดยบังคับให้ตั้งองค์กรกลางขึ้นมา ทำให้ชาวสวนทุกคนต้องขายมะพร้าวให้กับองค์กรกลางเพราะไม่มีตลาด แล้วมาร์กอสก็นำมะพร้าวไปขายเอาส่วนต่าง ฟิลิปปินส์จึงล่มจมกลายเป็นคนง่อยของเอเชีย

“แต่ต่อไปนี้ฟิลิปปินส์จะไม่ง่อยแล้ว เพราะได้ถ่ายเทความง่อยมาให้ประเทศไทย เมื่อรัฐบาลเข้าไปผูกขาดทำลายระบบตลาดข้าวทั้งหมด และทำลายพ่อค้าคนกลางจนหมด”

แม้ว่าจะมีนักวิชาการและอดีตรัฐมนตรีหลายคนออกมาวิพากษ์วิจารณ์โครงการรับจำนำข้าว แต่ว่ารัฐบาลยังคงเดินหน้าต่อไปโดยไม่สนใจฟังเสียงทักท้วงใดๆ ดร.ไสว ชี้ว่าเป็นเพราะความตั้งใจหรือแรงงูใจของรัฐบาลทางการเมือง ไม่ใช่แรงงูใจทางเศรษฐกิจ ขณะที่บรรดานักวิชาการต่างออกมาพูดว่าเราไม่มีเงินที่จะใช้กับโครงการนี้แล้ว และไม่รู้ด้วยว่าตัวเลขขาดทุนที่แท้จริงคืออะไร

“ถ้ารัฐบาลจริงใจ ก็ต้องชี้แจงตัวเลขออกมาได้ แต่รัฐบาลกลับหมกเม็ดตลอด เพราะว่าแรงงูใจไม่ได้

อยู่ที่การช่วยชาวนา แต่อยู่ที่การเข้าสู่อำนาจกับการรักษาอำนาจ และนอกจากผลกระทบทางการเงินที่ดีอาร์ไอวิเคราะห์ออกมาอย่างละเอียด ยังมีผลกระทบด้านอื่นอีกที่มีการวิจารณ์กันน้อย ยิ่งไปกว่านั้นโครงการรับจำนำข้าวยังก่อให้เกิดมือบ้าย มือบข้าวโพด มือบอ้อย มือบมันสำปะหลัง สารพัดมือบตามมา เพราะเมื่อกลุ่มนี้ได้ กลุ่มอื่นก็อยากได้บ้าง” นี่คือ ผลกระทบในรูปของยาเสพติดที่จะปลูกฝังคนว่า หากไม่ได้ตั้งใจก็มารวมตัวกันเป็นมือบ

นอกจากนี้ หลายคนมองว่านโยบายประชานิยมอย่าง 30 บาทรักษาทุกโรค บ้านเอื้ออาทร เบี้ยยังชีพคนชรา หรือเรียนฟรี เป็นสวัสดิการพื้นฐานที่รัฐให้กับประชาชนทั่วไป และมีการนำไปเปรียบเทียบกับรัฐสวัสดิการในแถบสแกนดิเนเวีย จนทำให้เกิดความสับสนในความเหมือนหรือความแตกต่าง ซึ่ง ดร.ไสว ได้ให้ความเห็นว่า ถ้าประชานิยมเป็นไปตามอุดมการณ์จริง รัฐสวัสดิการก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น

“รัฐสวัสดิการที่เราใช้กันส่วนมากดึงมาจากสแกนดิเนเวีย ซึ่งผู้คนหลงใหลเพราะคนรู้กันว่าไม่มีของเปล่า ในสแกนดิเนเวียโดยเฉลี่ยแล้ว มีรายได้ต่อคนสูงกว่าคนไทย 6 เท่า ถ้าเรามี 10 บาท เขามี 60 บาท แล้วเขาเก็บภาษีเฉลี่ยประมาณ 45-46% ของรายได้ หรือ 27 บาท แต่ของเราเก็บรายได้แค่ 1.70 บาทเท่านั้น แล้ว 1.70 บาท จะไปทำเท่ากับ 27 บาท ได้อย่างไร”

ทุนในการทำรัฐสวัสดิการที่แตกต่างกันมากนี้ จึงแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจที่ไม่จริงใจของนักการเมือง นอกไปจากการไม่ดูศักยภาพของตัวเอง

“ถ้าเรามีเงินแค่ 1.70 บาท จะให้รักษาฟรีได้เท่าไร? จะเปลี่ยนหัวใจหรือฟอกไตฟรีได้ไหม เพราะบางอย่างเราต้องใช้เทคโนโลยีจากข้างนอก ถ้ามีคนป่วยมากขึ้นๆ คนมีอายุมากขึ้น การรักษาพยาบาลจะลงทุนให้ได้แค่ไหน ส่วนการศึกษาฟรี จริงอยู่ถ้าคนมีการศึกษาดีระดับของประเทศก็จะดีขึ้น แต่เราจะให้การศึกษาฟรีอย่างไร เรามีศักยภาพพอมัย ถ้าเก็บภาษีได้แค่ 1.70 บาท จะให้การศึกษาฟรีได้ทุกคนหรือเปล่า และจะได้ถึงระดับไหน รัฐบาลจึงควรบอกความจริงให้หมดกระบวนการ แต่รัฐบาลก็ไม่ยอมทำ เพราะว่ามีแรงจูงใจแฝงทางการเมืองอยู่ใช่ไหม และต้องการใช้สิ่งนี้เข้าสู่อำนาจใช่ไหม”

“แม้แต่ตอนนี้รัฐบาลเองก็เล็กไม่ได้ อย่างโครงการรูดแมล์ฟรีก็ยังไม่เล็ก ทั้งที่ไม่มีคามจำเป็นอะไร และโครงการที่จะทำให้เมืองไทยล่มจมโครงการสุดท้ายก็คือ การรับจำนำข้าว ผมขอสื่อถึงรัฐบาลและคนไทยทุกคนด้วยว่า โครงการนี้แหละจะเป็นโครงการที่ทำลายสังคมไทยอย่างราบคาบ ถ้าหากไม่เลิก นี่เป็นโครงการประชานิยมโครงการสุดท้ายที่ใหญ่ที่สุดที่จะทำลายสังคมไทย”

ถ้าถามว่ามีโอกาสที่ประเทศไทยจะล่มสลายเพราะประชานิยมอย่างอาร์เจตินาหรือไม่ ดร.ไสว พุดไว้อย่างน่าคิดว่า

“สิ่งที่เรายังมีอยู่ส่วนหนึ่งก็คือ การทำลายระบบราชการของเรายังไม่สมบูรณ์ การจะเข้าไปเอาเงินสำรองในธนาคารแห่งประเทศไทยก็ยังไม่สำเร็จ เพราะผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยกำลังสู้หลังพิงฝ่าอย่าลืมว่าเมืองไทยเคยมีเผด็จการมาแล้วหลายสมัย แต่ก็ไม่มีใครเข้าไปทำลายแก่นในวินัยทางการเงินการคลังได้อย่างสมัยจอมพลสฤษดิ์ซึ่งเคารพอาจารย์ป๋วยมาก ก็ได้มอบหมายให้ท่านดูแลทั้งด้านการคลังและการเงิน เพราะนับถือในความสามารถและความซื่อตรงของอาจารย์ป๋วย และเห็นถึงความจำเป็นในการรักษาวินัยทางการเงินการคลัง แม้ว่าต่อจากจอมพลสฤษดิ์จะเป็นจอมพลถนอมหรือจอมพลประภาส ก็ไม่เข้าไปทำลายแก่นในของสังคมนี้ แต่ก็ไม่รู้ว่าผู้ว่าการธนาคารฯ จะสู้ได้นานเท่าไรถ้าหากรัฐบาลเข้าไปดึงใส่ธนาคารแห่งประเทศไทยมาได้ วินัยการคลังในปัจจุบันของเราก็เริ่มแย่แล้ว และถ้าเราเสียสองอย่างนี้ไปหมด เราก็จะรู้ว่ามันจะแยกว่านี้ก็อีกเยอะ”

ประชานิยมที่เป็นอุดมการณ์จริง คือ รัฐบาลทำเพื่อประชาชนเป็นหลัก แต่หากเป็นประชานิยมที่หวังผลประโยชน์ส่วนตน ผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตคาดว่าทุกคนคงมีคำตอบ...

The Emergence of Architecture and Craftsmanship

At Pranda, every piece we create realizes that inspiration. From sketches through prototypes to complete mass craftsmanship, our expert craftsmen unite decades of caring experience with a deep passion from the heart. It's what we call the PRANDA PROCESS.

For over 40 years, Pranda has been committing to bring success to our partners and care to their customers. Taking inspiration to perfection of jewelry making, that is Pranda.

PALAWATR

Power Transmission & Motion Control

Gear Drives

Series M
Helical Gear

Series C
Helical Worm Gear

Series F
Shaft Mounted Gear

Series K
Right Angle
Helical Bevel

Shaft Mounted
Reducer

Motors

Siemens Motor

Pin & Bush Coupling

Gear Coupling

Shaft Locking
Device

Couplings & Pulleys

Servo Motors & Drives

AC Inverter

Servo Motor & Drive

Aluminium Profile &
Linear Slide System

Conveyor Chain

Conveyor Chain

PalaDrive PalaFlex PalaMation **SIEMENS**

บริษัท พลวัตร จำกัด

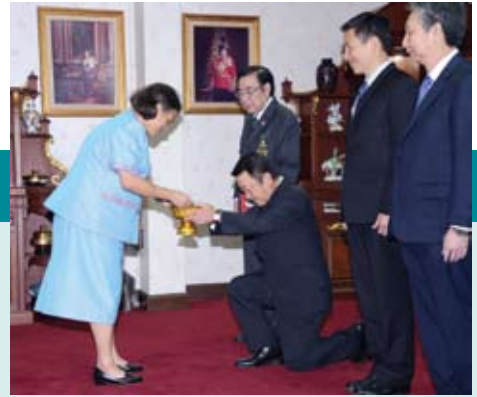
สำนักงานใหญ่ : 76 หมู่ 11 ถ.พุทธมณฑลสาย 5 ต.ไร่ขิง อ.สามพราน จ.นครปฐม 73210

Tel : +66 (0) 2811 9022 Fax : +66 (0) 2811 7570

สาขาหาดใหญ่ : 37 ถ.โชติวิริยะกุล 3 ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

Tel : +66 (0) 7442 9445 Fax : +66 (0) 7446 5507

E-mail : marketing@palawatr.co.th www.palawatr.co.th

> ปลูกกล้วย ถวายเงินสร้างแท็บลิงโคกสำโรง จ.ลพบุรี

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานพระราชานุญาตให้นายมณูญ มุกข์ประดิษฐ์ กรรมการและรองเลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนานำ นายอิทธิชัย โคบายาจิ รองประธานกรรมการมูลนิธิสอนดำประเทศไทย ประธานกรรมการบริหารและซีอีโอ บริษัท เอเชียนสอนดำ มอเตอร์ จำกัด และ ประธาน บริษัท สอนดำ ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด พร้อมด้วยคณะกรรมการมูลนิธิสอนดำฯ เข้าเฝ้าฯ ปลูกกล้วย ถวายเงินจำนวน 14,425,000 บาท เพื่อใช้ในการสนับสนุนการก่อสร้างโครงการแท็บลิงโคกสำโรง ตำบลโคกสำโรง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี เนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ 86 พรรษา และน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณและสนองพระราชปณิธานที่ทรงห่วงใยต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคทั้งในฤดูแล้งและการกักเก็บน้ำในฤดูฝนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

> กปน. ร่วมสร้างฝายชะลอน้ำ

คณะจิตอาสาการประปานครหลวง (กปน.) ร่วมกับจิตอาสาเขื่อนภูมิพล ชุมชนบ้านจัดสรร อำเภอสามเงา และสถานีตำรวจภูธรสามเงา จังหวัดตาก กว่า 70 คน สร้างฝายชะลอน้ำจำนวน 41 ฝาย เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สร้างความชุ่มชื้น คืนความอุดมสมบูรณ์ให้พื้นที่ป่าต้นน้ำบริเวณเขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก

> มูลนิธิ ซีไอเอ็มบี มอบเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากพายุไต้ฝุ่นไห่เยี่ยน

ตัน ศรี ดาโต๊ะ เสรี ชิติ นอร์มา ยาคอบ ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิ ซีไอเอ็มบี และ รายา นอร์มา ออธมัน ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร มูลนิธิ ซีไอเอ็มบี ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มซีไอเอ็มบี ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย มอบเงินบริจาคจำนวน 245,000 ริงกิต หรือราว 2,450,000 บาท แก่นายอาห์เหม็ด ไฟซาล บิน โมฮาเหม็ด กรรมการบริหาร เมอร์ซี มาเลเซีย และ ตัน ศรี ดาโต๊ะ อาร์จิต ซิงห์ ประธานคณะกรรมการอำนวยการ เมอร์ซี มาเลเซีย เพื่อช่วยเหลือผู้รอดชีวิตจากพายุไต้ฝุ่นไห่เยี่ยนในฟิลิปปินส์ ราว 11.3 ล้านคน โดยสมทบเข้ากองทุนบรรเทาทุกข์ฉุกเฉินที่ให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อเร็ว ๆ นี้

> ประชาอาภรณ์ มอบทุนการศึกษา

นายเจริญ เจริญวัฒนาสุขสม กรรมการผู้จัดการ บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้แทนมอบเงินจากการจำหน่ายเสื้อยืด T-Shirt แบบรณรงค์ “SWOOP” ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคแก่ มูลนิธิ ดร.เทียม โชควัฒนา

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2556 เพื่อร่วมสนับสนุนด้านการศึกษาและกิจกรรมสาธารณประโยชน์ต่างๆ

นอกจากนี้ บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ไทยสปอร์ตการ์เมนต์ จำกัด โดยกรรมการผู้จัดการและพนักงาน ได้จัดเลี้ยงอาหารกลางวันแก่เด็กนักเรียน ณ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา จังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2556 พร้อมมอบเงินสนับสนุนเพื่อการศึกษา

> เอสโซ่มอบน้ำดื่มให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วมผ่านกรมกิจการพลเรือนทหาร

นายมงคลนิมิตร เอื้อเชิดกุล (ที่ 3 จากซ้าย) กรรมการและผู้จัดการฝ่ายกิจกรรมองค์กรและรัฐกิจสัมพันธ์ บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มอบน้ำดื่มขนาด 1.5 ลิตร จำนวน 10,000 ขวด ผ่านทางพลโทหญิง พุ่มหิรัญ (ที่ 4 จากซ้าย) เจ้ากรมกิจการพลเรือนทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย เพื่อใช้ในการแจกจ่ายให้กับประชาชนและครัวเรือนที่ประสบภัยน้ำท่วมในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย กองบัญชาการกองทัพไทยเป็นศูนย์กลางการประสานงานกับส่วนราชการต่างๆ ในกองบัญชาการกองทัพไทย และเหล่าทัพ หน่วยงานฝ่ายพลเรือน และภาคเอกชน ในการอำนวยความสะดวก ป้องกัน แก้ไข บรรเทาภัยพิบัติที่เกิดจากสาธารณภัยทั่วประเทศ

> SCG 100 ปี พาปลากลับบ้าน

เอสซีจี เคมิคอลส์ ร่วมกับศูนย์อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 1 จัดงาน “หาดงามตา ปลากลับบ้าน” SCG 100 ปี บ้านปลา 100 หลัง มอบบ้านปลาจำลองให้กับกลุ่มประมงพื้นบ้านเรือเล็กฯ ในจังหวัดระยอง จำนวน 11 กลุ่ม ซึ่งบ้านปลา 100 หลังนี้ อาศัยความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม อาทิ พนักงานเอสซีจี สมาชิกกลุ่มประมงพื้นบ้านเรือเล็ก และนักศึกษา กว่า 1,400 คน ร่วมกันประกอบ และวางบ้านปลาจำลองใต้ท้องทะเล นอกจากนี้ เอสซีจี เคมิคอลส์ ยังได้จัดกิจกรรมทำซั้งเชือก และวางแผนที่จะขยายพื้นที่การวางบ้านปลาและเพิ่มเครือข่ายเพื่อเป็นการร่วมปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล

> กรมป่าไม้ร่วมกับราชบุรีโฮลดิ้ง มอบรางวัล คนรักป่า ป่ารักชุมชน 2556

บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน) ร่วมกับกรมป่าไม้ จัดพิธีมอบรางวัลโครงการ “คนรักป่า ป่ารักชุมชน ประจำปี 2556” โดยมีฯพณฯ นายอำพล เสนาณรงค์ องคมนตรี (ที่ 3 จากขวา) เป็นประธานในพิธี และมี นายพงษ์ดิษฐ พจนา (ขวา) กรรมการผู้จัดการใหญ่ (มหาชน) นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์ (ที่ 2 จากขวา) เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและนายบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์ (ซ้าย) อธิบดีกรมป่าไม้ ร่วมแสดงความยินดีแก่ป่าชุมชนบ้านดงห้วยเย็น จังหวัดลำพูน ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับประเทศ ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ แอท เซ็นทรัลพลาชาลาดพร้าว

> กฟผ. มอบรางวัลเด็กไทยช่วยไขปัญหาพลังงาน

นายรัตนชัย นามวงศ์ รองผู้อำนวยการพัฒนาโรงไฟฟ้า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) มอบรางวัลการแข่งขันอภิปรายระดับประเทศ ในหัวข้อ “ขยับความคิด พิชิตปัญหาพลังงานไฟฟ้าไทย” ซึ่งเป็นโครงการที่เปิดเวทีให้เยาวชนมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์สถานการณ์พลังงานไฟฟ้าไทย พร้อมทั้งสอดแทรกการเรียนรู้ และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าในปัจจุบัน โดยจัดขึ้นต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 ณ อาคารหอประชุม กฟผ. 1 สำนักงานกลาง กฟผ. จ.นนทบุรี

> เทพผดุงพระมะพร้าว มอบทุนน้อมเกล้าถวายพ่อหลวง 86 โรงเรียน 86 พรรษามหาราชา

นางจริพร เทพผดุงพร ประธานกรรมการ บริษัท เทพผดุงพระมะพร้าว จำกัด ร่วมด้วยคณะกรรมการบริหารบริษัท ร่วมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 86 พรรษา และสืบสานพระราชดำริด้านการศึกษาในโครงการน้อมเกล้าถวายพ่อหลวง 86 โรงเรียน 86 พรรษามหาราชา เพื่อมอบทุนสนับสนุนการศึกษาให้แก่ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ โรงเรียนในโครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร และศูนย์การศึกษาพิเศษทั่วประเทศ จำนวน 86 แห่ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 17,200,000 บาท โดยมีคณะครูที่เข้ารับมอบทุนเข้าร่วมในพิธี ณ โรงเรียนนวนมินทราชนิเทศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

> ปตท. ขนส่งความช่วยเหลือมอบให้ผู้ประสบภัยชาวฟิลิปปินส์

ดร.อาทร จันทรวิมล รองประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย (ที่ 3 จากซ้าย) นำถุงยังชีพพระราชทานและสิ่งของทรงพระทานมอบให้ **นางจอสลิน เอส บาทุน-การ์เซีย** เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ประจำประเทศไทย โดยมี **นายประพัฒน์ อภิชนภักดี** ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ การตลาดพาณิชย์และต่างประเทศ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ที่ 4 จากขวา) เป็นผู้แทนช่วยเหลือในการลำเลียงขนส่ง และส่งมอบเครื่องอุปโภคบริโภคพระราชทาน ผ่านหน่วยงาน ปตท. ที่ตั้งอยู่ในประเทศฟิลิปปินส์ (PTT PHILIPPINES CORPORATION) เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากพายุไต้ฝุ่นไห่เยี่ยนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์อย่างเร่งด่วน

> เมืองไทยประกันภัยมอบเงินสนับสนุนแก่ศิริราชมูลนิธิ

นางนวลพรรณ ล่ำซำ กรรมการผู้จัดการ บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) **นางสาววิมล ลิ้มสุวรรณศิลป์** ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ มอบเงินสนับสนุนแก่ศิริราชมูลนิธิ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 700,000 บาท รับมอบโดยคณะผู้บริหารคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล **รศ.ดร.รัชนิกร กัลป์ประวิทย์** และ **อ.นพ.เข้มชาติ หวังทวีทรัพย์** ผู้ช่วยคณบดี

ฝ่ายทรัพยากรบุคคลและพัสดุ เพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมการผลิตแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ และการสนับสนุนช่วยเหลือการรักษาพยาบาลผู้ป่วยของโรงพยาบาลศิริราช ณ โรงพยาบาลศิริราช เมื่อเร็วๆ นี้

> BMCL ทอดกฐินสามัคคีประจำปี 2556

นายชัยวัฒน์ อุทัยวรรณ กรรมการผู้จัดการ บมจ.รถไฟฟ้ากรุงเทพ (BMCL) ผู้ให้บริการรถไฟฟ้า MRT สายเฉลิมรัชมงคล (สายสีน้ำเงิน) และโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ) พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและพนักงาน ร่วมเป็นเจ้าภาพในการทอดกฐินสามัคคีประจำปี 2556 ณ วัดน้อยนอก จังหวัดนนทบุรี เพื่อร่วมสมทบทุนบูรณะพระอุโบสถซึ่งมีอายุมากกว่า 233 ปี และทำนุบำรุงสืบทอดพระพุทธศาสนา โดยผู้โดยสารถัง 18 สถานีมีจิตศรัทธาร่วมทำบุญกับบริษัทฯ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,099,999 บาท

> สยามลวดเหล็ก จัดหน่วยบริการเครื่องดื่มเคลื่อนที่

บริษัท สยามลวดเหล็กอุตสาหกรรม จำกัด อ.บ้านค่าย จ.ระยอง ร่วมกับ อบต.หนองละลอก จัดหน่วยบริการเครื่องดื่มเคลื่อนที่ให้กับทีมนักปั่นจักรยานชุมชน อำเภอบ้านค่าย ในกิจกรรม “ปั่นจักรยานเพื่อเฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวาคมหาราช” เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาส “วันพ่อแห่งชาติ” กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นในครั้งนี้มีชุมชนและทีมชมรมนักปั่นจักรยานทั่วสารทิศสนใจเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนมาก

> รักในหลวง รักบางสะพาน 2556

นายสุทธา ธรรมอำนวยสุข นายอำเภอบางสะพาน พร้อมด้วย นางสาวนิตา จีรกุล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง และนายนาวา จันทนสรคน ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ สายกิจการสาธารณะและความรับผิดชอบต่อสังคม บริษัท สหวิริยาстилอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) นำคณะผู้บริหารและประชาชนชาวบางสะพานประมาณ 1,000 คน ร่วมกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ภายใต้ “โครงการรักในหลวง รักบางสะพาน 2556” โดยร่วมกันปล่อยพันธุ์กุ้งทะเล และพันธุ์ปูทะเลจำนวน 3 ล้านตัว พร้อมมอบพันธุ์กล้าไม้เศรษฐกิจและพันธุ์กล้าไม้สวนครัวจำนวน 860 ต้นให้แก่ตัวแทนผู้นำชุมชน 7 ตำบลของอำเภอบางสะพานและผู้เข้าร่วมกิจกรรม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง เมื่อเร็ว ๆ นี้

> ดับเบิล เอ จิตอาสาเลี้ยงน้องวันเกิด ครั้งที่ 67

ดับเบิล เอ กระดาษจากคันนาเพื่อลดโลกร้อน จัดกิจกรรม “เลี้ยงน้องวันเกิด ครั้งที่ 67” ณ โรงเรียนวัดเนินผาสุก ต.หัวหว้า อ.ศรีมหาโพธิ์ จ.ปราจีนบุรี โดยนำพนักงานดับเบิล เอ จิตอาสาด้วยการเลี้ยงอาหารกลางวันให้กับน้องๆ พร้อมมอบสมุดและอุปกรณ์การเรียนให้กับทางโรงเรียนเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษา

นอกจากนี้ ยังร่วมกิจกรรมสนทนากาเล่นเกมส์ชิงรางวัล สร้างความประทับใจได้ทั้งความสนุกและอิ่มท้อง สำหรับกิจกรรมเลี้ยงน้องวันเกิด ได้ดำเนินมาต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2539 เพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจ ช่วยเหลือและเกื้อกูลกัน เพื่อสร้างสังคมที่ดีอย่างยั่งยืน

> “ไทยเบฟ...รวมใจด้านภัยหนาวปีที่ 14”

นายฐานันท์ สิริวัฒนภักดี กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร ไทยเบฟ และบริษัทในกลุ่ม ทีซีที กรุ๊ป ได้มอบผ้าห่มผืนเขียวแก่ผู้ประสบภัยหนาว จังหวัดนครพนมและสกลนคร โดยได้รับเกียรติจาก นายอดิศักดิ์ เทพอาสน์ ผู้ว่าราชการจังหวัด

นครพนม และ นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร มาเป็นผู้แทนรับมอบผ้าห่มจำนวน 26,000 ผืน

ทั้งนี้โครงการ “ไทยเบฟ...รวมใจด้านภัยหนาว” ได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2543 เพื่อช่วยเหลือพี่น้องชาวไทยในถิ่นทุรกันดารที่ต้องประสบภัยหนาว

“ประชาธิปไตยที่ว่าเป็นของประชาชน
เพื่อประชาชน โดยประชาชน นั้น
ใช้ได้เฉพาะประชาชนที่มีธรรมเท่านั้น
ถ้าประชาชนไม่มีธรรม
มันก็กลายเป็นประชาธิปไตยเท่านั้นเอง”

ประชาธิปไตยแห่งศีลธรรม

เราไม่มีประชาธิปไตยแห่งศีลธรรม หรืออย่างศีลธรรม เรากำลังมีประชาธิปไตยที่สร้างปัญหาไม่รู้สิ้นสุด และเรามีความเป็นพุทธบริษัท มีความเป็นสัตบุรุษ เป็นผู้ที่รักความเป็นมนุษย์ มีมนุษยธรรม เราจึงใคร่ครวญในข้อนี้ เราจะมีประชาธิปไตยแห่งศีลธรรม ไม่ใช่ประชาธิปไตยอย่างที่เขากำลังมีอยู่

ที่นี่ จำกัดความประชาธิปไตยแห่งศีลธรรมไว้ว่า “ประชาธิปไตยนั้นคือ ลัทธิที่เห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่” ถ้าพูดให้สั้นที่สุด ก็พูดว่า “ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่”, จะไม่พูดว่าประชาชนเป็นใหญ่ เมื่อพูดว่า “ประชาชนเป็นใหญ่” มันจะกลายเป็นเรื่องบ้าหลัง บ้าบอขึ้นมาทันที ประชาชนเป็นใหญ่ มันก็จะแย้งกันได้ ยื้อแย้งกันได้ หลายรูปแบบของการปกครอง

แต่ถ้าเรามีหลักว่า ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่ ให้เกิดองค์การที่ทรงอำนาจขึ้นมา จัดให้ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่; แล้วอย่างนี้ก็เรียกว่า ประชาธิปไตยแห่งศีลธรรม หรือถูกต้อง

แต่เนี่ยเรายังไม่พบระบบการปกครอง ที่พูดว่าประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่; เราพบแต่ระบบที่ว่า ประชาชนเป็นใหญ่ เพื่อประชาชน โดยประชาชน ของประชาชน อะไรก็ประชาชน แต่แล้วเรื่องมันไม่ไปจบลงที่ว่า “ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่” มันประโยชน์ของบุคคลหมู่หนึ่ง คณะหนึ่ง เสียเรื่อยไป

เพราะฉะนั้น อาตมามีความเห็น ว่า เราจงช่วยกันชี้แจง อบรมสั่งสอนลูกเด็กๆ ของเราให้รู้จักประชาธิปไตยแห่งศีลธรรม คือ ประชาธิปไตยที่ความหมายว่า ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่ ก็แล้วกัน; จะให้หมู่คณะช่วยจัดก็ได้, จะให้พระเจ้าแผ่นดินที่เป็นสมบูรณาญาสิทธิราช แต่ประกอบด้วยทศพิธราชธรรมมาช่วยจัดให้ก็ได้, ขอแต่ให้เป็นว่า ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่ก็แล้วกัน

เพราะฉะนั้น การปกครองในระบบที่เรียกว่า บิดาปกครองบุตรอย่างที่ชนชาติไทยเคยใช้ระบบนี้มา คู่กันกับชนชาติไทยนั้นแหละ เป็นประชาธิปไตยกว่า, กว่าประชาธิปไตยสมัยนี้ ซึ่งเป็นเพียงประชาชนยื้อแย้งกัน แสวงหาประโยชน์ส่วนตน; หรือถ้าตั้งรัฐบาลขึ้นมา ก็กลายเป็นเข้าศึกกับประชาชน เติลเปิดเปิงไปอีก

พุทธบริษัทมีประชาธิปไตยตามแบบของตน คือ มีหลักธรรมะเป็นหลัก ให้ผู้ที่มีความสามารถจัดให้ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่ อย่างบริสุทธิ์ อย่างบริบูรณ์ มันก็พอแล้ว

ขอให้เยาวชนลูกเด็กๆ ของเรา มีความเข้าใจในเรื่องนี้ แล้วก็หวังว่าในอนาคตเขาก็คงจะสร้างประชาธิปไตยที่แท้จริงขึ้นมาได้*

* ธรรมโฆษณของพุทธทาส เรื่องเยาวชนกับศีลธรรม, ลำดับที่ ๑๘.ง บนแถบพื้นสีแดง, เรื่องที่ ๑๒ ศีลธรรมเกี่ยวกับความมั่นคงของชนชาติไทยสำหรับเยาวชน. บรรยายวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๐, หน้า ๕๒๔-๕๒๕.

เพิ่มระยะเปลี่ยนถ่าย
เพิ่มกำไรให้คุณ

เพิ่มระยะเปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่นเป็น...
45,000 กม.*

PTT Dynamic Semi-Synthetic น้ำมันหล่อลื่นทั้งสังเคราะห์ มาตรฐานใหม่ API CI-4 Plus พร้อมเทคโนโลยีล่าสุด DDL Booster เทคโนโลยีพิเศษที่พัฒนาขึ้น เพื่อรองรับเครื่องยนต์ดีเซลงานหนักโดยเฉพาะ เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายเขม่า ช่วยยืดอายุการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่นให้นานขึ้น ทนความร้อนได้ดีเยี่ยม ปกป้องเครื่องยนต์ให้ทำงานเต็มสมรรถนะ สำหรับเครื่องยนต์ดีเซลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก กลุ่มค่ากว่า ไม่ต้องเสียเวลาเปลี่ยนถ่ายบ่อยๆ ช่วยให้อุบัติการณ์การไถ่ถอนและค่าซ่อมลดลง ด้วยคุณภาพน้ำมันหล่อลื่นสูงสุดจาก ปตท. ที่คัดสรรมาเฉพาะ เพื่อเครื่องยนต์แต่ละประเภทของคุณ

ชุดใหม่
API CI-4
Plus

DYNAMIC
SEMI-SYNTHETIC

"รถเข็นนิทาน สานความห่วงใย"

เพื่อจัดหาหนังสือนิทานเล่มใหม่ให้หอผู้ป่วยเด็กในโรงพยาบาลชุมชนทั่วประเทศ

เชื่อหรือไม่... ว่านิทานสามารถสร้างความสุขให้ผู้ป่วยเด็ก ได้เป็น ๒ เท่า ของเด็กที่ไม่ป่วย

- นิทานทำให้พ่อแม่หลายคนได้สื่อสารความรักถึงตัวลูกในยามที่เขาเจ็บป่วย ด้วยวิธีง่ายๆ คือเล่านิทานอ่านหนังสือให้ฟังนั่นเอง ความเอื้ออาทรสามารถเดินทางผ่านตัวหนังสือด้วยอัตราความเร็วเท่าความรักที่มีอยู่
- นิทานทำให้ผู้ป่วยเด็ก กำลังใจดีขึ้น ความสุขทำให้ร่างกายหลั่งสารเคมีฝ่ายดี ช่วยสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานโรค บางรายที่ป่วยหนักกลับพลิกฟื้นมีพลังชีวิตอีกครั้ง อย่างไม่น่าเชื่อ
- ผู้ป่วยเด็กด้อยโอกาสจำนวนไม่น้อย แม้ก่อนเจ็บป่วยก็ไม่ค่อยมีโอกาสเข้าถึงนิทานที่ชื่นชอบ เรียกว่าอยู่โรงพยาบาลยังได้อ่านนิทานมากกว่าตอนอยู่บ้านหรือโรงเรียนเสียอีก

ปัจจุบัน... ประเทศไทยมีสถานพยาบาลในชุมชนระดับตำบลและอำเภอรวมแล้วกว่า ๗,๐๐๐ แห่ง มีเด็กด้อยโอกาสที่หุหนุเวียนหาเข้ารับการรักษาต่อเนืองๆ ผนึกแสนรายมาช่วยกันคนละไม้คนละมือเปลี่ยน "พื้นที่แห่งความเจ็บป่วย" ให้กลายเป็น "พื้นที่แห่งความสุข" ให้หนูน้อยเหล่านี้กันมากๆ นะคะ

ใบสมัครสมาชิกวารสารธุรกิจกับสังคม (CSR Journal)

ชื่อ นามสกุล

ตำแหน่ง บริษัท

สถานที่ส่งนิตยสาร (โปรดระบุชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน)

.....

.....

เบอร์โทรศัพท์

โทรศัพท์บ้าน - -

โทรศัพท์มือถือ - -

โทรสาร - -

E-mail

สมัครสมาชิก

สมัครสมาชิก 1 ปี (4 ฉบับ) ราคา 300 บาท (ปกติค่าสมาชิกต่อฉบับคือ 90 บาท)

ประสงค์จะตอบรับวารสาร เริ่มตั้งแต่ฉบับเดือน เป็นฉบับแรก

ขั้นตอนการสมัครสมาชิก

เงินสด (เฉพาะกรณีสมัครด้วยตนเอง)

โอนเงินเข้าบัญชี SVN Thailand

ธนาคารกรุงเทพ สาขาหัวหมาก บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี 180-832-4782

จำนวนเงิน บาท วันที่โอน

หลังจากชำระเงินค่าสมัครแล้ว

กรุณาส่งสำเนาใบโอนเงิน ชื่อและที่อยู่ที่ต้องการให้ออกใบเสร็จ

พร้อมใบสมัครมาทางแฟกซ์ : 0-2978-2593 หรือทางไปรษณีย์มาที่

กองบรรณาธิการวารสารธุรกิจกับสังคม

บริษัท สร้างสื่อ จำกัด

17/118 ซอยประดิพัทธ์ 1 ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2279 9636, 0 2271 4339 โทรสาร 0 2618 7838

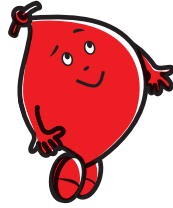
การทำเรือๆ... ประตูเศรษฐกิจไทย สู่เศรษฐกิจโลก

ด้วยปณิธานและความมุ่งมั่น
ในการให้บริการระดับสากล
พัฒนาองค์กรสู่ความทันสมัย
เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์สมบูรณ์แบบ
วันนี้ การทำเรือๆ ก้าวไกล
เสริมสร้างเศรษฐกิจไทยให้แข็งแกร่ง
เรา...พร้อมแล้ว
สำหรับการเป็นประตูสู่...
เศรษฐกิจอาเซียนและเศรษฐกิจโลก

องค์กรแห่งน้ำใจ เชิญชวนบริจาคโลหิต ช่วยชีวิตเพื่อนมนุษย์

จากจุดเริ่มต้นในปี 2532 ที่บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ในฐานะองค์กรที่ตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต จึงได้ร่วมสนับสนุนภารกิจของ ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย ด้วยการรณรงค์รับบริจาคโลหิต จากกลุ่มพนักงานและบุคลากรฝ่ายขายจิตอาสาของบริษัทฯ รวมถึงประชาชนทั่วไป เป็นประจำทุก 3 เดือน ควบคู่ไปกับการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เพื่อรณรงค์ให้คนในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการช่วยเหลือชีวิตเพื่อนมนุษย์ผ่านการบริจาคโลหิต จนถึงปัจจุบัน บริษัทฯ สามารถรณรงค์โลหิตได้มากกว่า 15,000,000 ซี.ซี.

อย่างไรก็ตาม ปริมาณโลหิตยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ป่วย ล่าสุดไทยประกันชีวิตจึงได้รณรงค์การรับบริจาคโลหิตภายใต้โครงการ

“65 ล้านดวงใจ บริจาคโลหิตถวายเป็นพระกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” รณรงค์ให้จิตอาสาทั้งของไทยประกันชีวิตและประชาชนทั่วไป ร่วมบริจาคโลหิตเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไทยประกันชีวิตยังคงมุ่งมั่นสร้างสรรค์กิจกรรมที่มุ่งสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการให้และการดูแล อันจักส่งเสริมให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เข้มแข็งต่อไป

